הגדה של פסח

An exact copy of a manuscript Haggadah, written and illuminated in Germany in the year 1454 by the famous scribe Yoel Ben Shimon.

We hope that being able to hold and read these words, as they were written by Jews who lived in that time and place, will help create a meaningful connection to the sages and the enduring wisdom of our tradition.

Echoes of History Series

Brought to the public and printed by the Baal Shem Tov House Press
Bringing Jewish History to life.
www.baalshemtovhouse.com

If you are a student, teacher, or just someone that is interested in history you can come see and read from the original manuscript that is the subject of this facsimile and more. It is housed in Manhattan.

There is nothing quite like sitting with piece of history, and it would be our pleasure to make original historic texts available to you for viewing and study.

Contact office@baalshemtovhouse.com for more information and to make an appointment

Copyright 2026 The Baal Shem Tov House

www.baalshemtovhouse.com

office@baalshemtovhouse.com

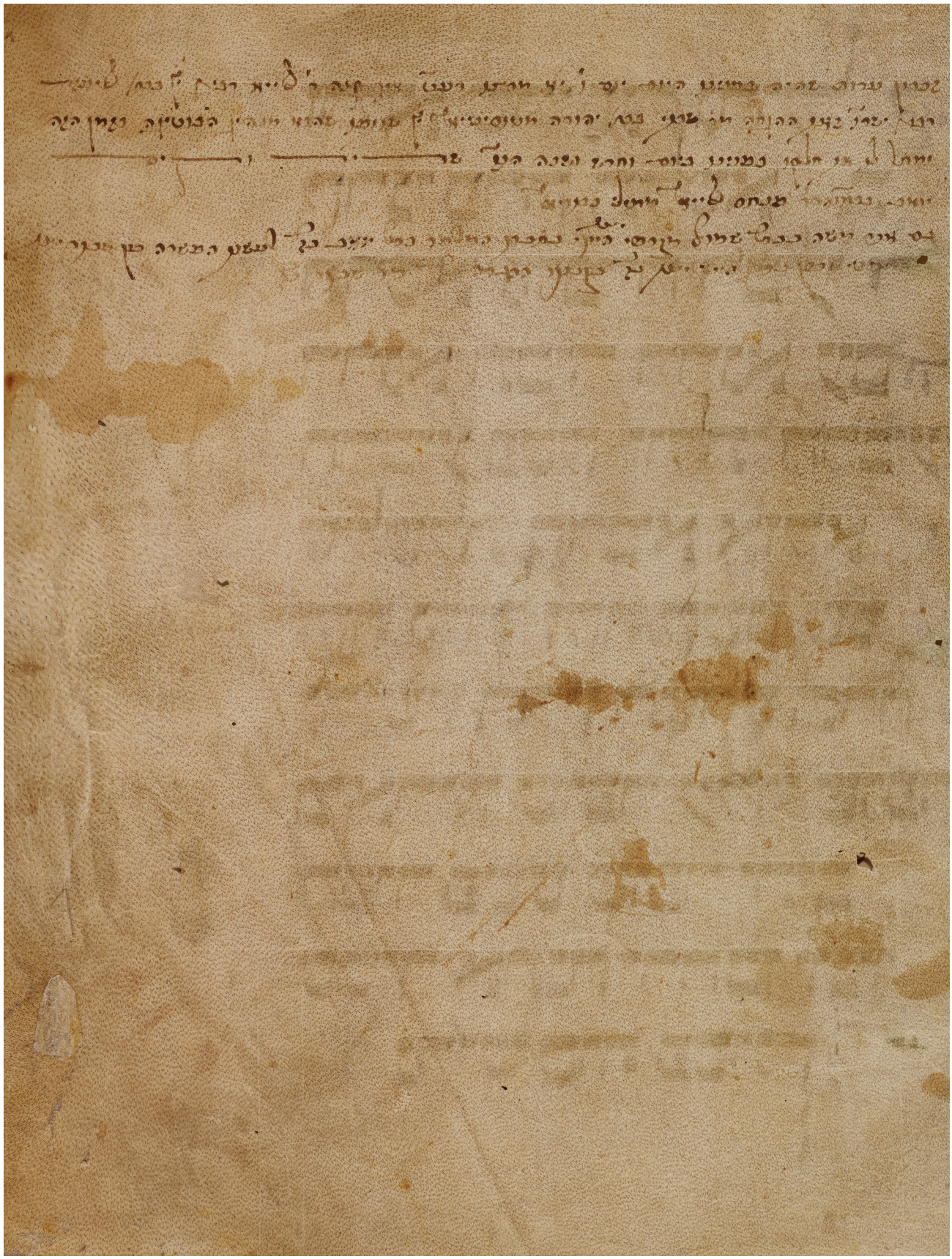

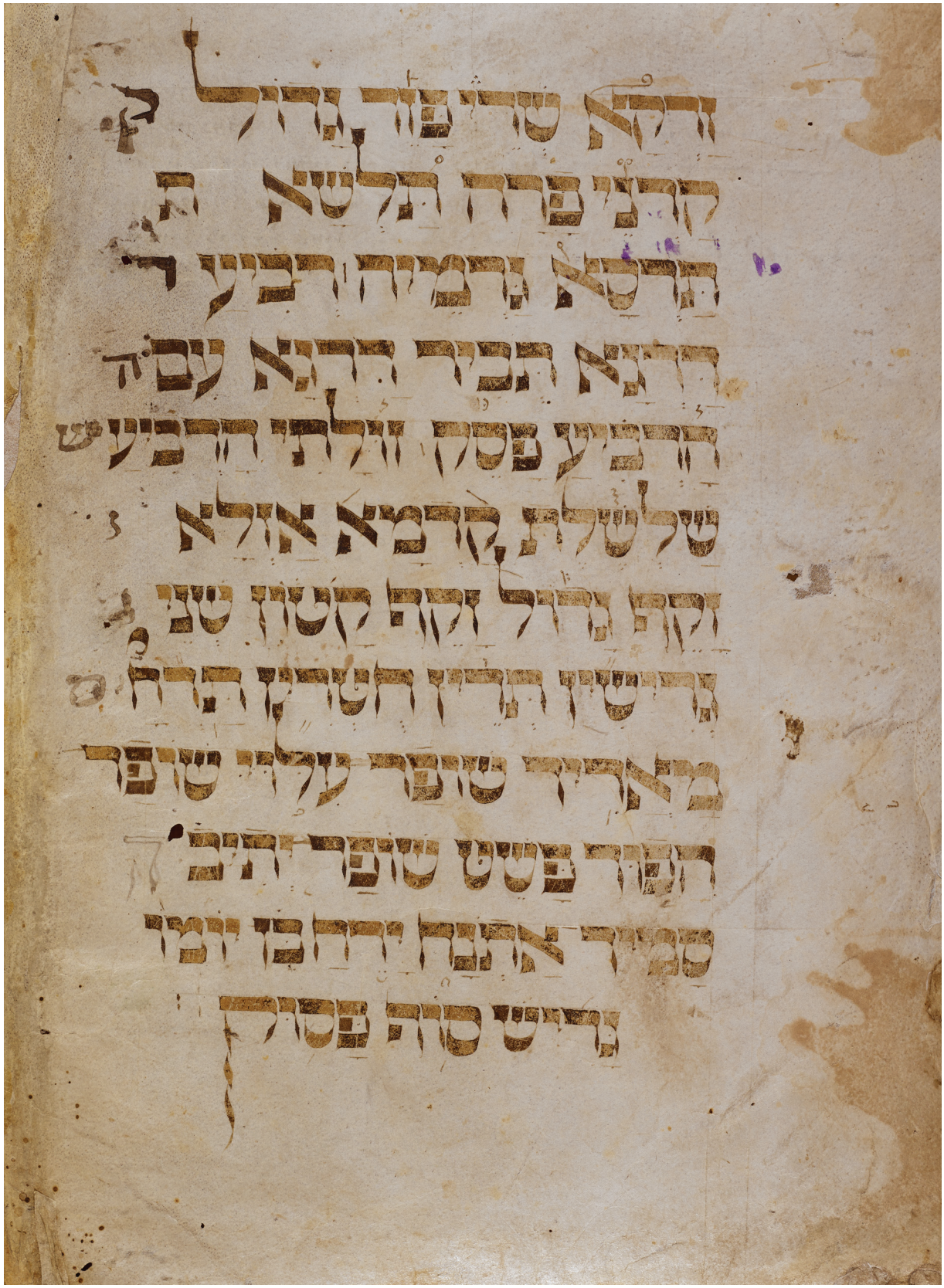

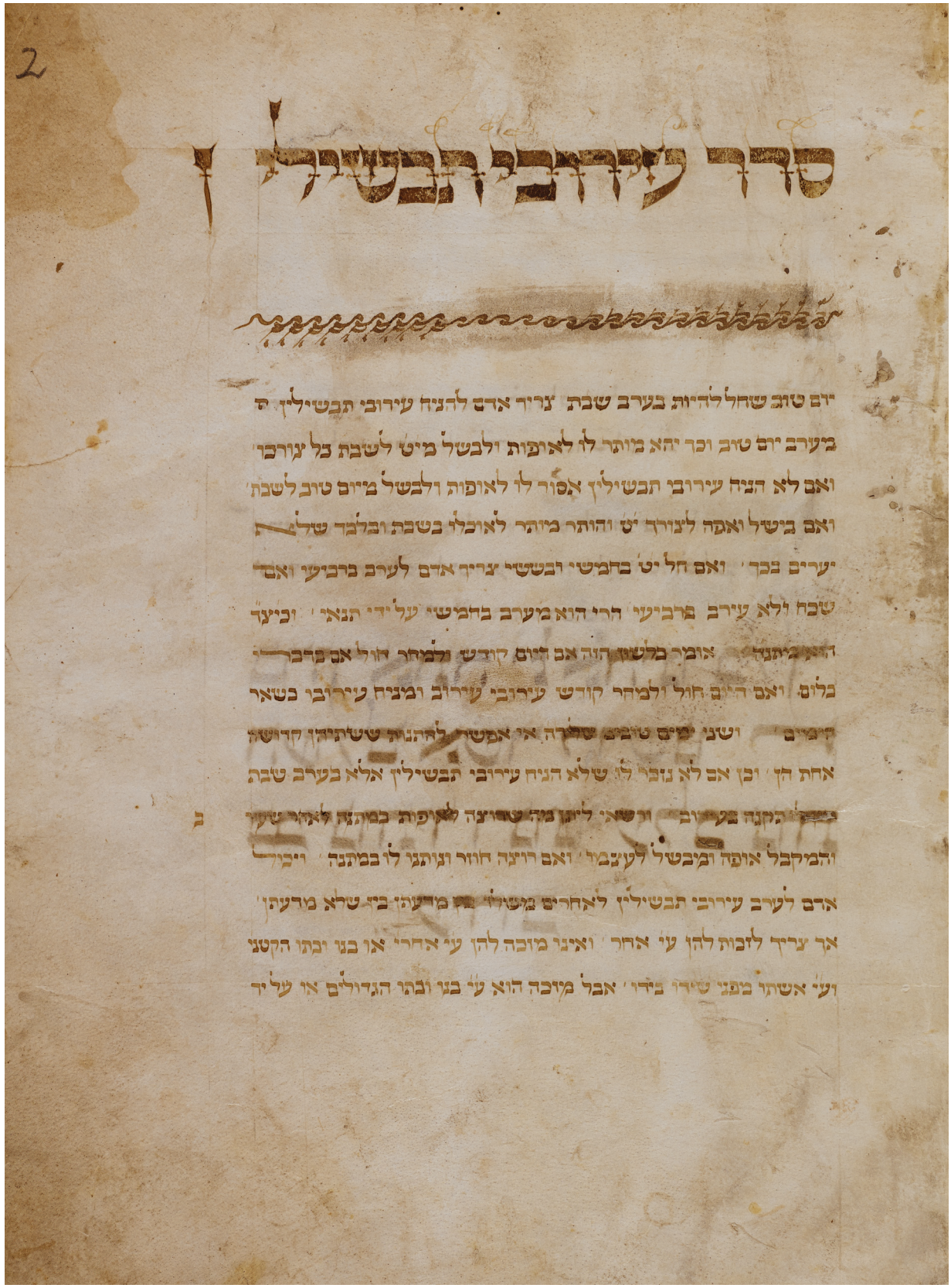

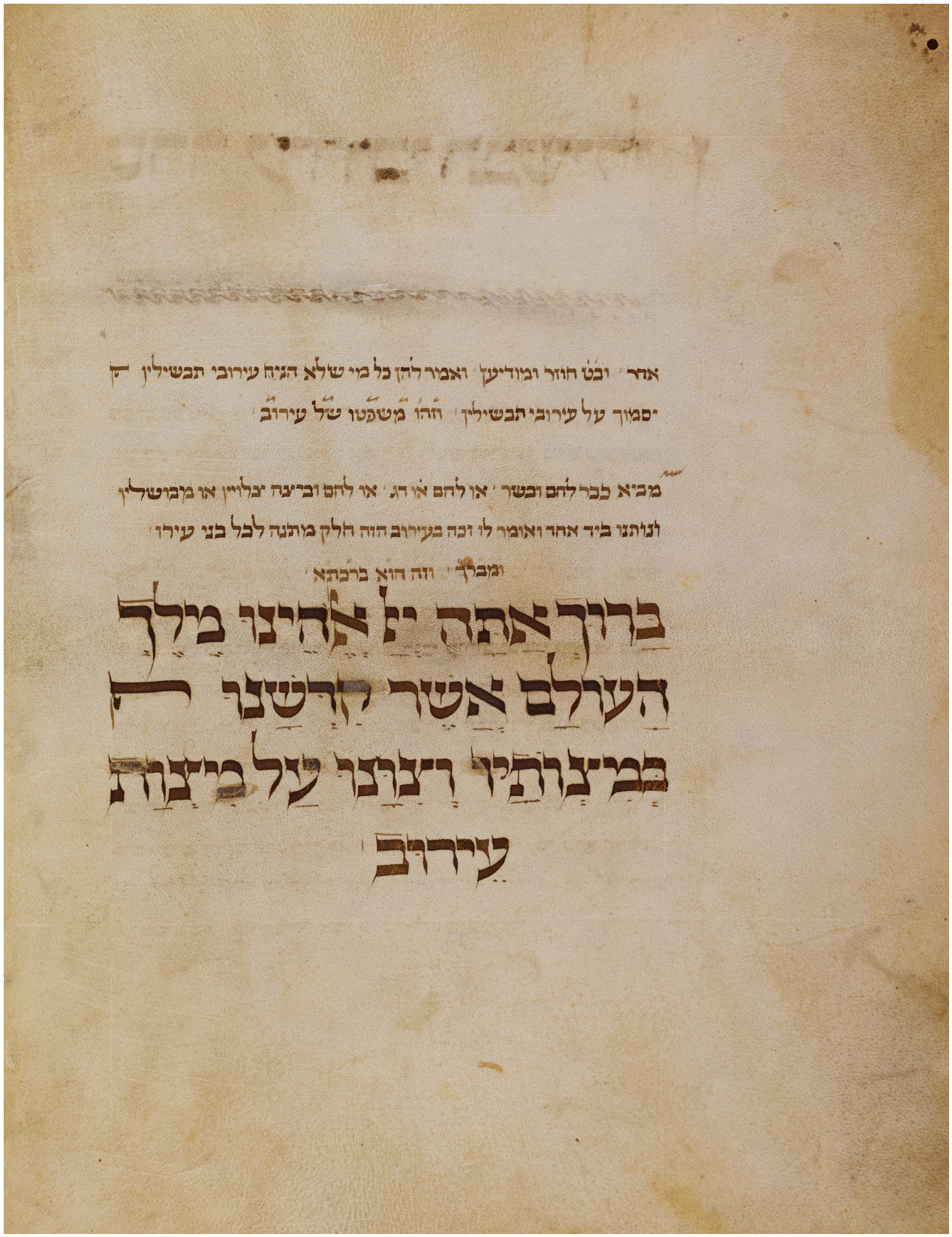
אחר ובט חוזר ומודיע ואמר להן כל מי שלא הניח עירובי תבשילין
סמוך על עירובי תבשילין וזהו משפטו של עירוב

מביא בכר לחם ובשר או לחם או דג או לחם וביצה צלויין או מבושלין
ונותנו ביד אחד ואומר לו זכה בעירוב הזה חלק מותנה לכל בני עירו

ומברך וזה הוא ברכתא

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ
הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ
בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל מִצְוַת
עֵירוּב

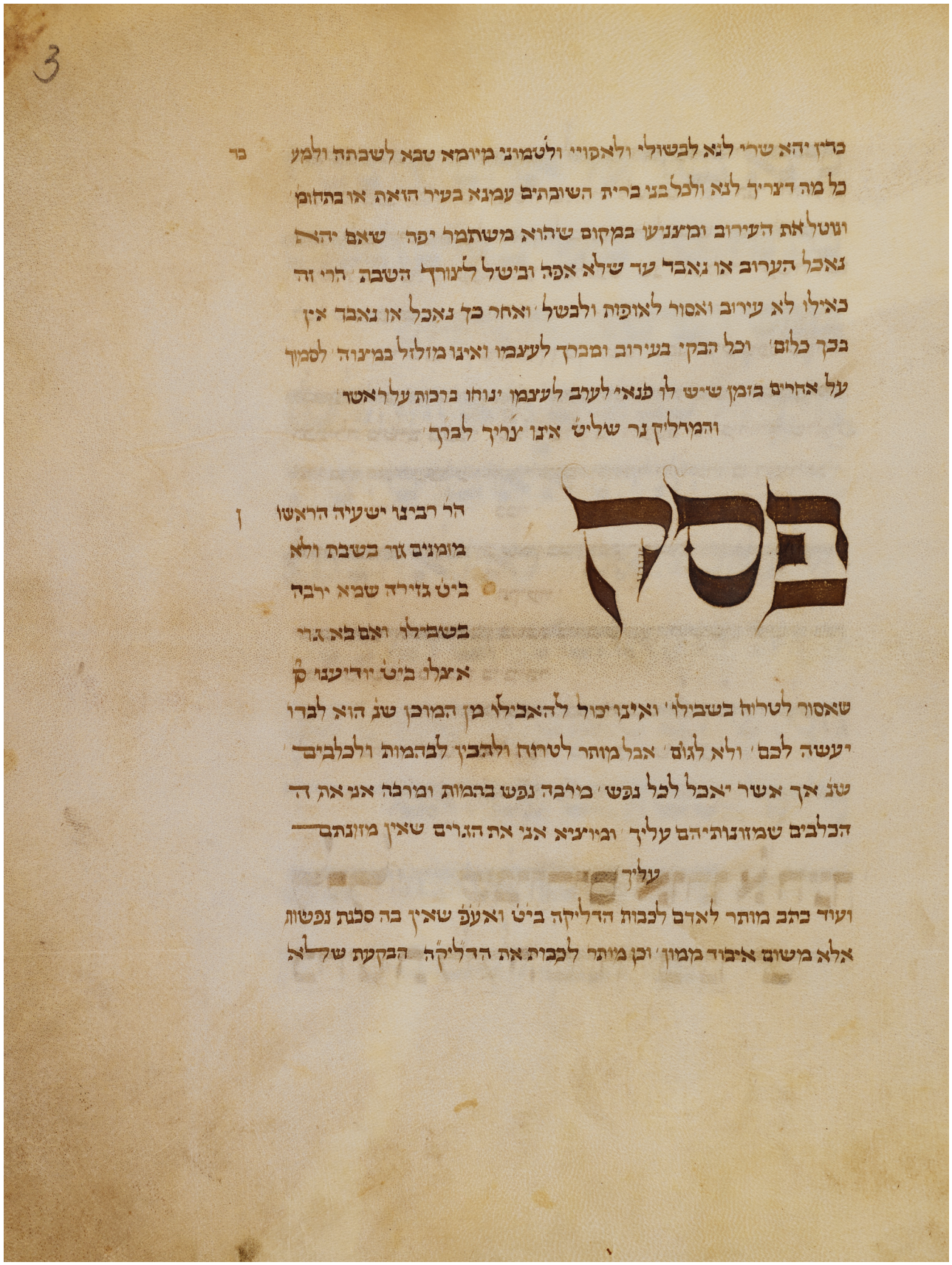

כדין יהא שרי לנא לבשולי ולאפויי ולטמוני מיומא טבא לשבתא ולמע
כל מה דצריך לנא ולכל בני בירת השובתים עמנא בעיר הזאת או בתחומ
ונטלאת העירוב ומיענינו במקום שהוא משתמר יפה שאם יהא
נאכל הערוב או נאבד עד שלא אפה ובישל לצורך השבת הרי זה
באילו לא עירוב ואסור לאופות ולבשל ואחר כך נאכל או נאבד אין
בכך כלום וכל הבקי בעירוב ומברך לעצמו ואינו מזלזל במינוה לסמוך
על אחרים בזמן שיש לו פנאי לערב לעצמו ינוחו ברכות על ראשו
והמרליק נר שליש אינו צריך לברך

פסח

הר רבינו ישעיה הראשו
מומנים אור בשבת ולא
ביט גזירה שמא יבה
בשבילו ואם בא גרי
אעלו ביט יודיענו ק

שאסור לטרוח בשבילו ואינו יכול להאכילו מן המוכן שג הוא לבדו
יעשה לכם ולא לגוים אבל מותר לטרוח ולהכין להמות ולכלבים
שנ אך אשר יאכל לכל נפש הוא לבדו יעשה לכם ומרבה אני את ד
הכלבים שמזונותיהם עליך ומיניא אני את הגרים שאין מזונתם
עליך

ועוד נהג מותר לאדם לכבות הדליקה ביט ואעפ שאין בה סכנת נפשות
אלא מישום איבוד ממון וכן מותר לכבות את הדליקה הבקעת שלא

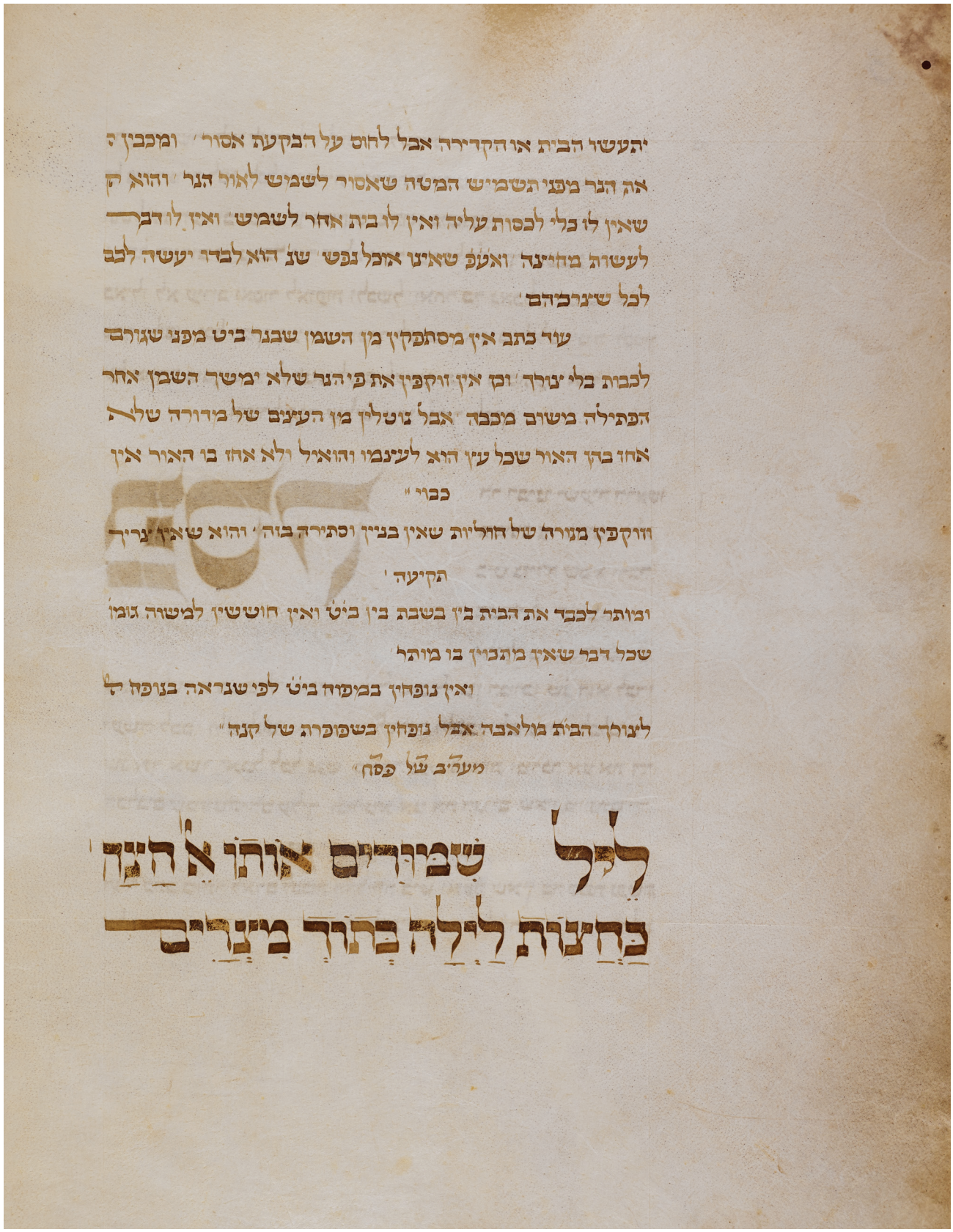

יתעשר הבית או הקדירה אבל לחוס על הבקעת אסור ומכבין
אה הנר מפני תשמיש המטה שאסור לשמש לאור הנר והוא ק
שאין לו כלי לכסות עליה ואין לו בית אחר לשמש ואין לו רבר
לעשות מחיצה ואעפ שאינו אוכל נפש שג הוא לבדו יעשה לכ
לכל שיגרכיהם

עוד כתב אין מסתפקין מן השמן שבנר ביט מפני שגורם
לכבות בלי ערך ומן אין זוקפין את פי הנר שלא ימשך השמן אחר
הפתילה משום מכבה אבל נוטלין מן העינם של מדורה של
אחז בתך האור שכל עין הוא לעינמו והואיל ולא אחז בו האור אין
כבוי

וזוקפין מנורה של חוליות שאין בניין וסתירה בזה והוא שאין ערין
תקיעה

ומותר לכבד את הבית בין בשבת בין ביט ואין חוששין למשוה גומו
שכל דבר שאין מתכוין בו מותר

ואין נופחין במפוח ביט לפי שנראה בנופח ל
לצורך הבית מלאכה אבל נופחין בשפודית של קנה

מערב של פסח

לֵיל שִׁמֻּרִים אוֹתוֹ אָ חַיָּה
בַּחֲצוֹת לַיְלָה בְּתוֹךְ מִצְרַיִם

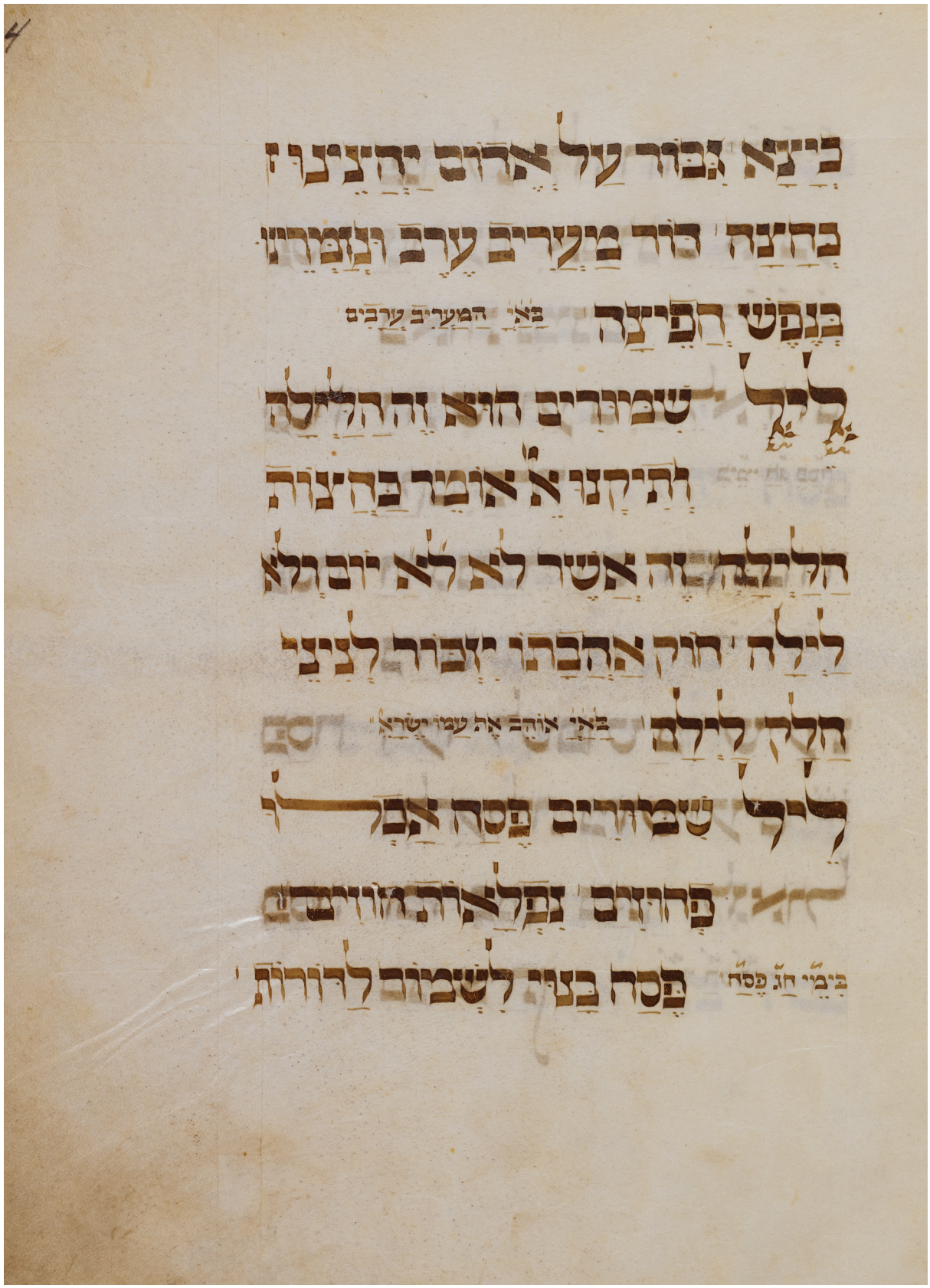

כיצא גבור על ארום יהינינו ז
בחצה דור מעריב ערב ונזמרנו
בנפש הפיצה באי המעריב ערבים
ליל שמורים הוא זה הלילה
ותיקנו א אומר בחצות
הלילה זה אשר לא לא יום ולא
לילה חוק אהבתו יזבור לציני
חלק לילה באי אוהב את עמו ישרא
ליל שמורים פסח אבלו
פחוזים נפלאות חוזים
פסח בצוי לשמום לדורות ביבי חג פסח

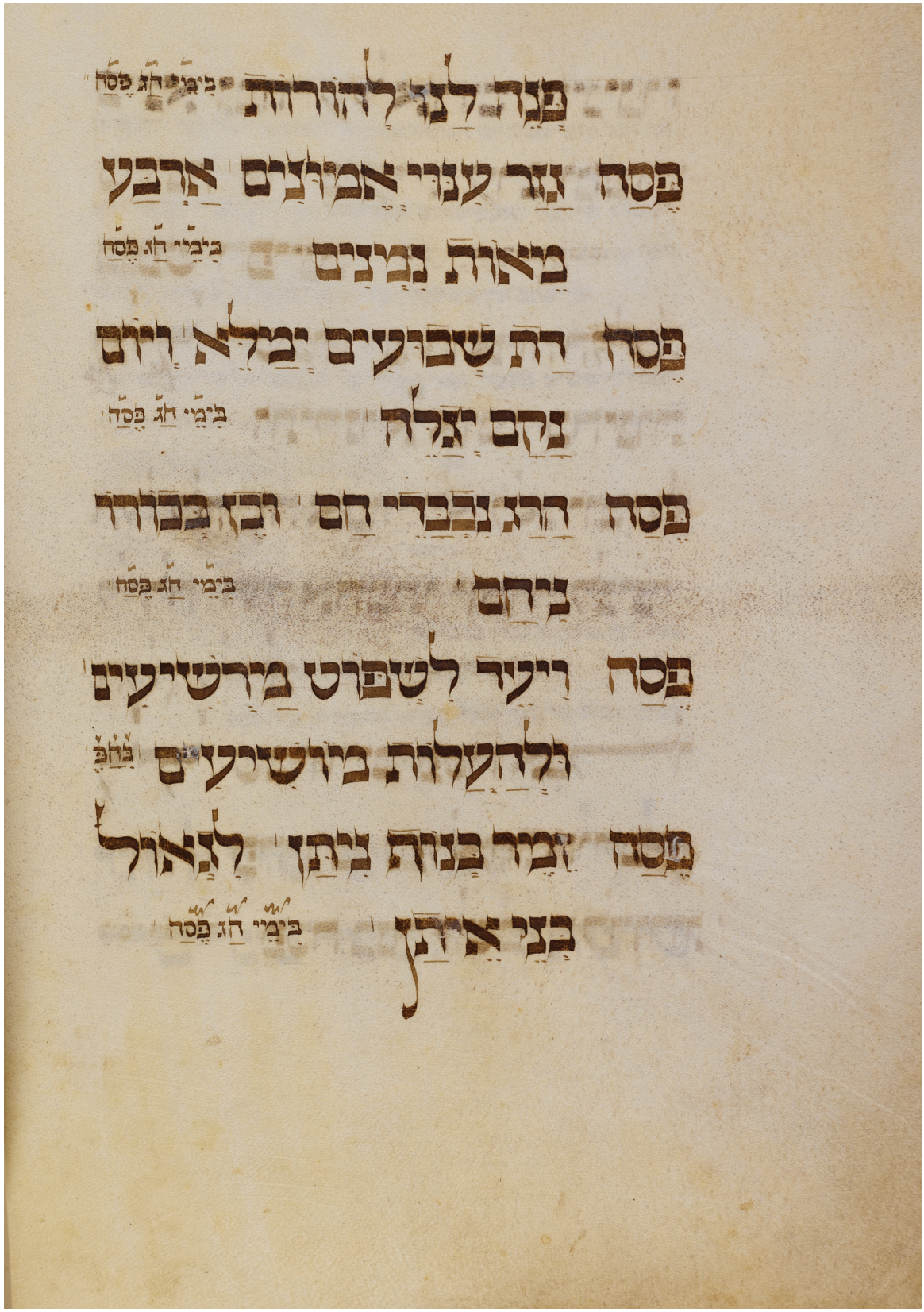

פנה לנו להורות בימי חג פסח

פסח גזר עני אמונים ארבע

מאות נמנים בימי חג פסח

פסח דת שבועים ימלא ויום

נקם יגלה בימי חג פסח

פסח הרג נבבדי חם ובן בבודו

ניחם בימי חג פסח

פסח ויעד לשפוט מרשיעים

ולהעלות מושיעים בחב

פסח זמר בנות ניתן לגאול

בני איתן בימי חג פסח

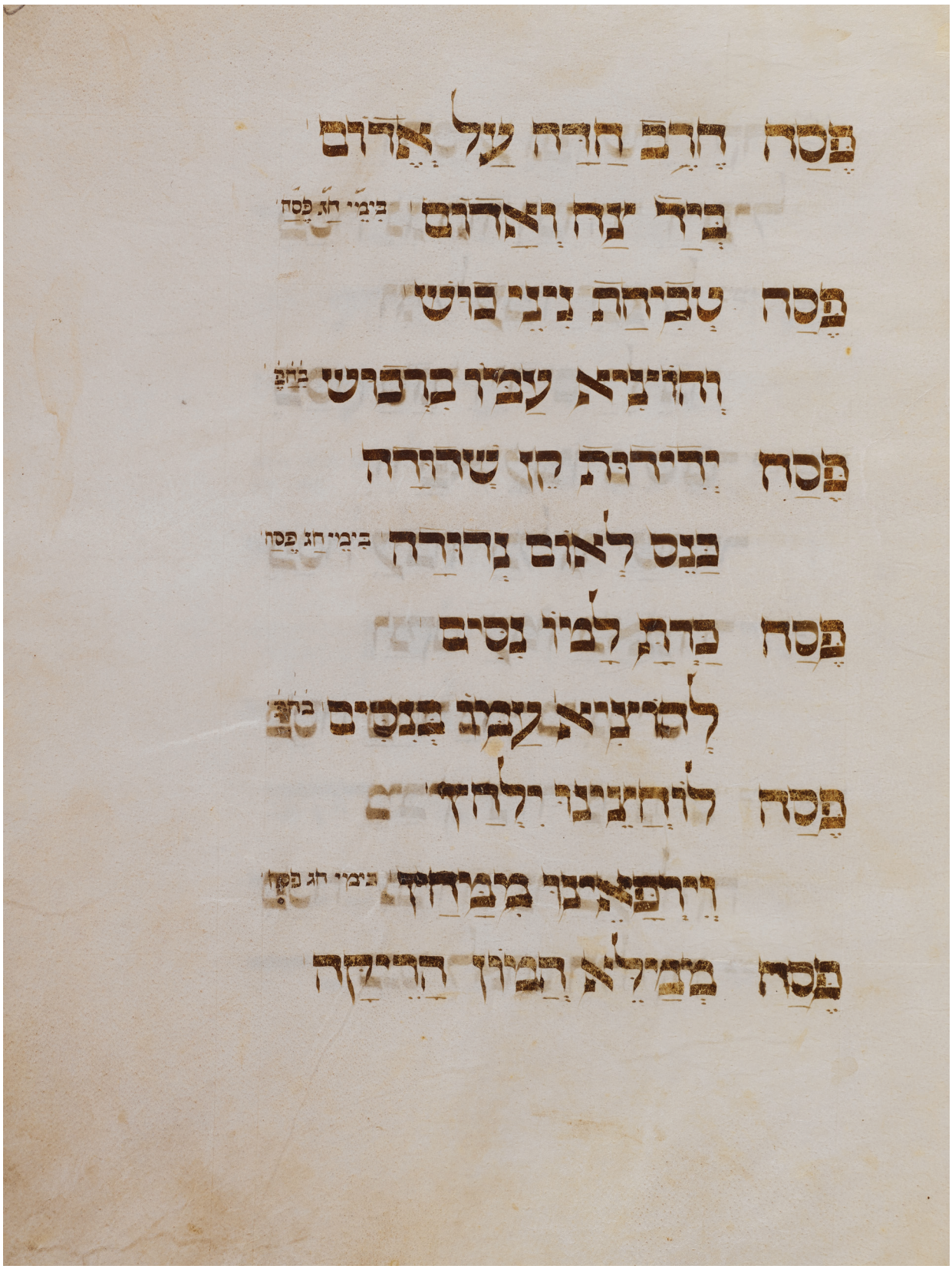
פסח חרב חדה על אדום
ביד צה ואדום ביומי חג פסח
פסח טביחת ניני בוש
והוציא עמו ברבוש בחב
פסח ירירות קן שרורה
בנס לאום נדורה ביומי חג פסח
פסח כרת למו נסים
להוציא עמו בנסים בחב
פסח לוחצינו ילחץ
וירפאינו ממחץ ביומי חג פסח
פסח ממלא המון הריקה

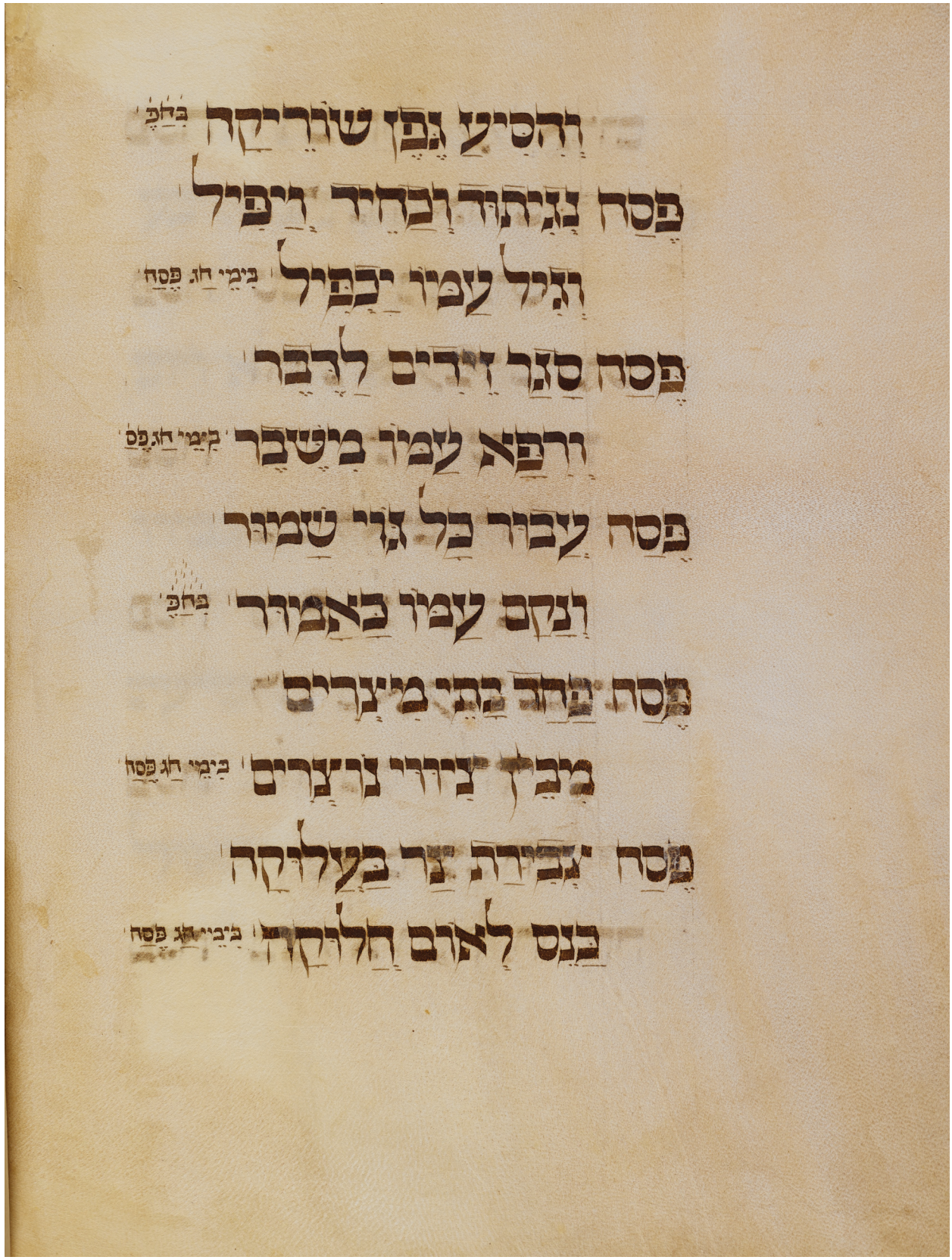

והסיע גפן שוריקה בחכ׳

פסח נגיתור וכחיר ויפיל

וגיל עמו יכפיל בימי חג פסח

פסח סגר זידים לדבר

ורפא עמו משבר בימי חג פס׳

פסח עבור כל גוי שמור

ונקם עמו כאמור בחכ׳

פסח פחד בתי מצרים

מבין ניורי נוצרים בימי חג פסח

פסח צבירת צר בעלוקה

כנס לאום חלוקה בימי חג פסח

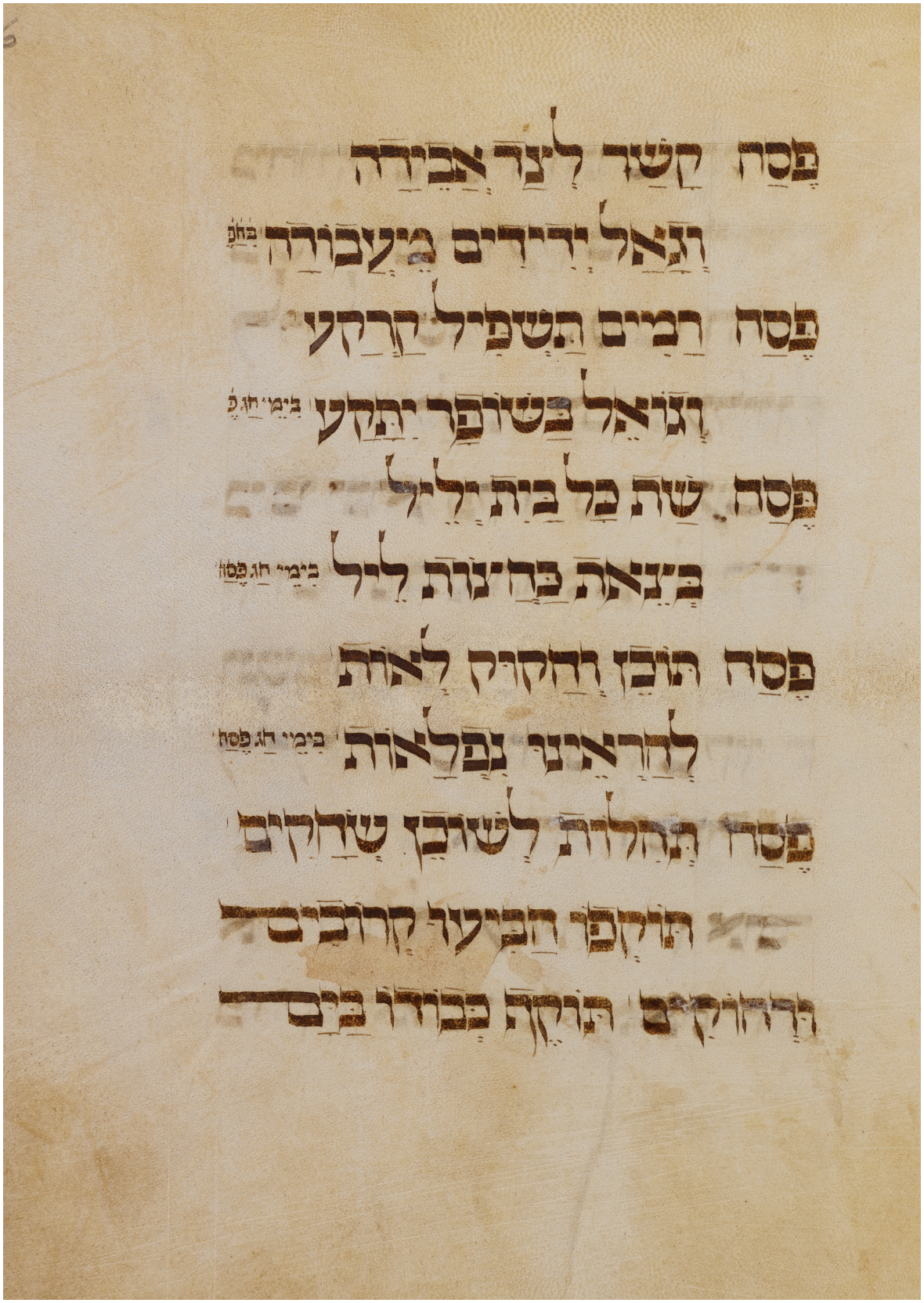

פסח קשר לצר אבירה
וגאל ידידים מעבורה בחק
פסח רמים תשפיל קרקע
וגואל בשופר יתקע בימי חג ק
פסח שת כל בית יליל
בצאת בחצות ליל בימי חג פסח
פסח תוכן והקוק לאות
להראינו נפלאות בימי חג פסח
פסח תהלות לשוכן שחקים
תוקפו הביעו קרובים
והחוקים תוקף כבודו בים

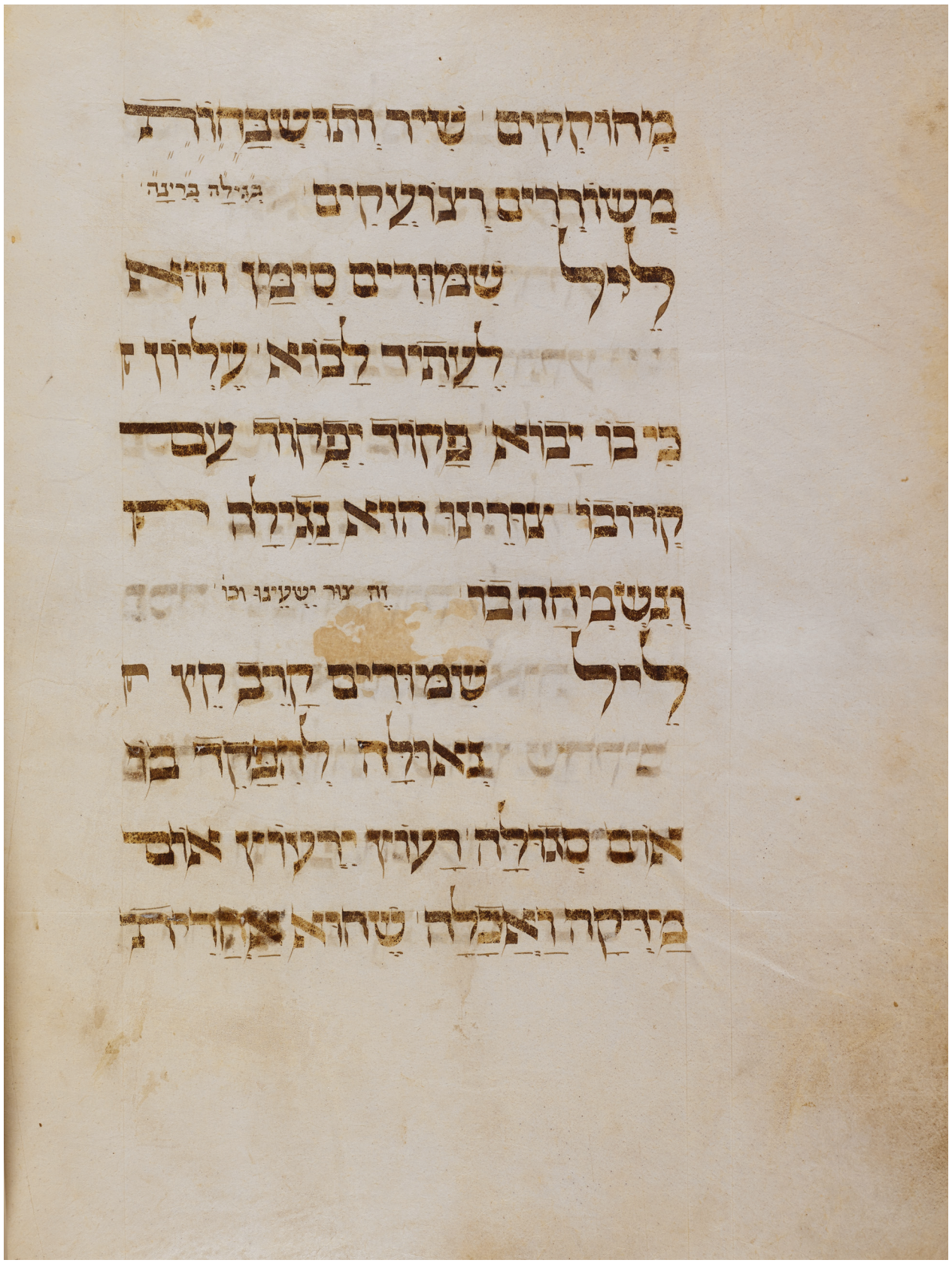
מַחוֹחֲקִים שִׁיר וְתוֹשִׁבָּחוֹת
מְשׁוֹרְרִים וְצוֹעֲקִים גְּאוּלָה בְּרִיבָה
לַיְלָה שְׁמוּרִים סִימָן הוּא
לְעַתִּיר לָבוֹא עֲלִיזוֹן
מִי בּוֹ יָבוֹא פָּקוֹד יִפְקוֹד עַם
קְרוֹבוֹ צוּרֵינוּ הוּא נִגְאָלָה כְּרָאוּי
וְתִשְׁמִיחָה בְּרָאוּי זֶה צוּר יִשְׁעֵינוּ וְכוּ׳
לַיְלָה שְׁמוּרִים חָרַךְ חָץ
נְאוּלָה לְהַפְחִיד בְּנֵי
אֹהֶם סְגֻלָּה רְעוּץ יְרֵעוּץ אוֹיֵב
מְרֵקָה וְאֻכְלָה שְׁחוּא אַחֲרִית

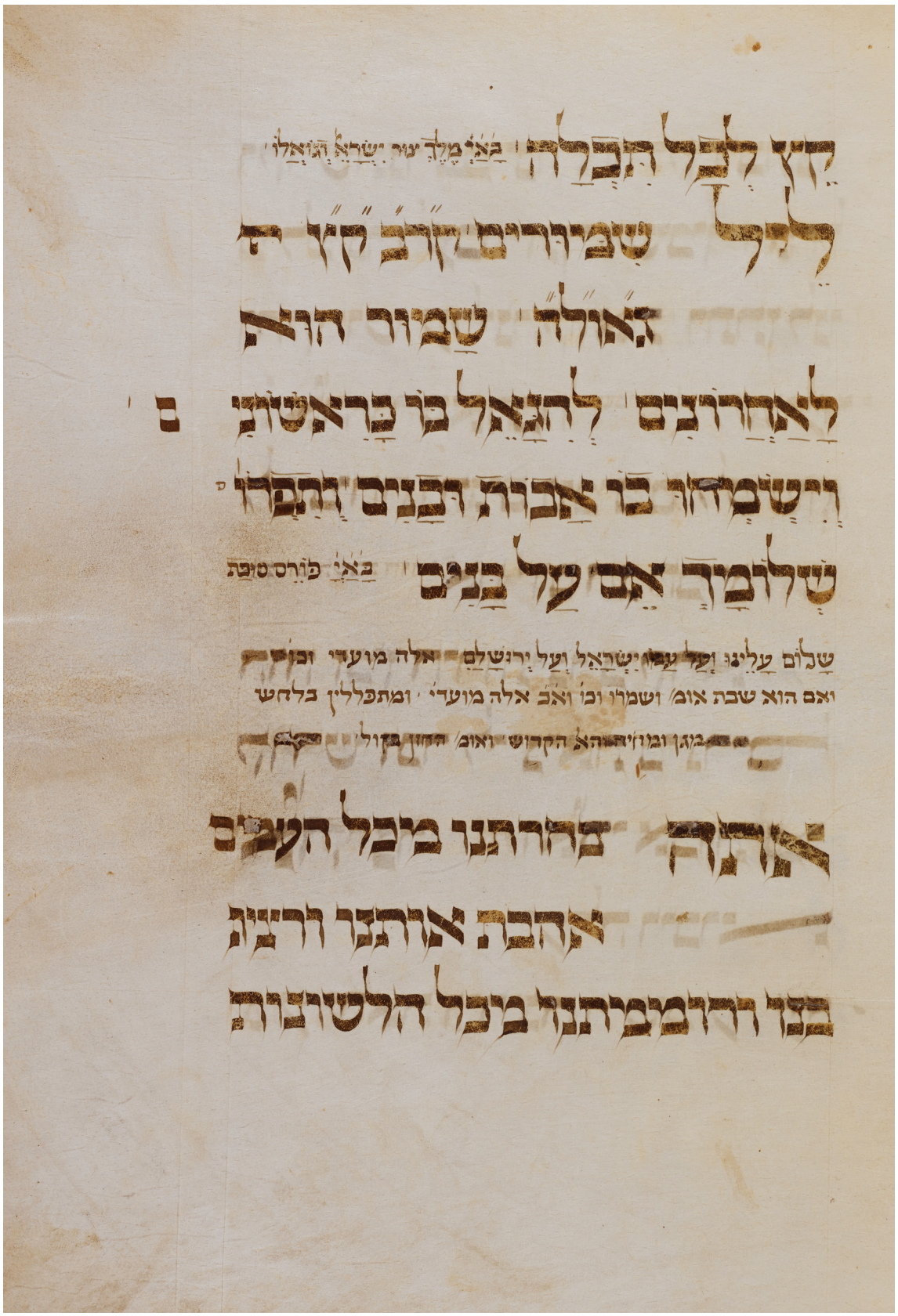
חֵץ לְכַל תִּבְרַח בְּאֵי מֶלֶךְ עִיר יִשְׂרָאֵל וְזוּאֲלוּ

לַיִל שִׁמּוּרִים קֹרֵב "חֵץ" ח

זְאוּלָה שָׁמִיר הוּא

לְאַחֲרוֹנִים לְהִגָּאֵל נוֹ בְּרֵאשׁוֹנִי ם

וְיִשְׁמְחוּ בְּנֵי אָבוֹת וּבָנִים יִתְפָּרוּ

שְׁלוֹמֵךְ אַם עַל בָּנַיִם בְּאֵי פּוּרִים טוּבִית

שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל עַבְדֵי יִשְׂרָאֵל וְעַל יְרוּשָׁלַיִם אֵלֶּה מוֹעֲדֵי וכו׳

ואם הוא שבת אומ׳ ושמרו וכו׳ ואכ אלה מועדי ומתפללין בלחש

מגן ומושיע הקדוש ואומ׳ יחזק בגדול

אַתָּה בְּחַרְתָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים

אָהַבְתָּ אוֹתָנוּ וְרָצִיתָ

בָּנוּ וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל הַלְּשׁוֹנוֹת

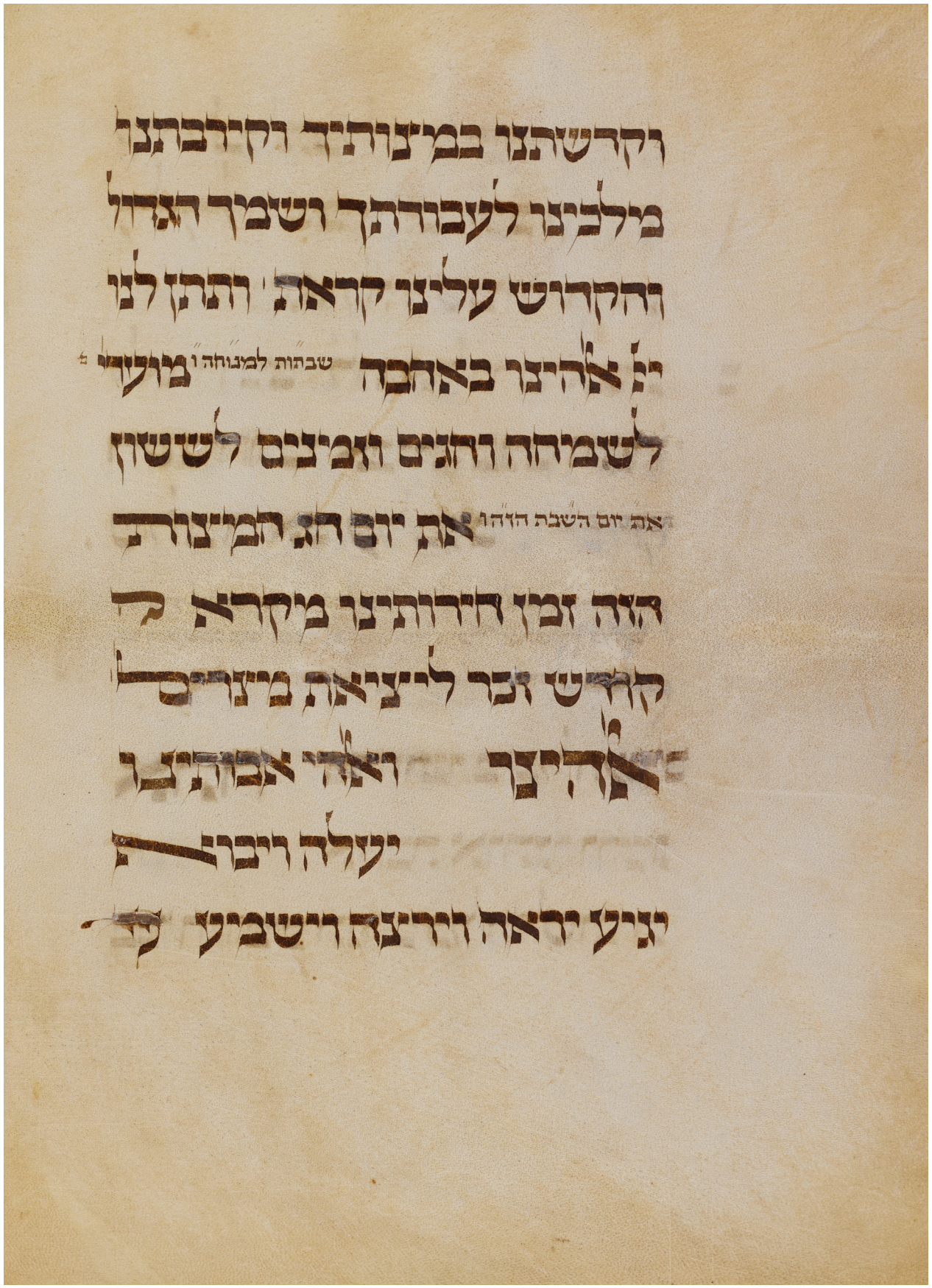
וקדשתנו במצותיך וקרבתנו
מלכינו לעבודתך ושמך הגדול
והקדוש עלינו קראת ותתן לנו
אלהינו באהבה שבתות למנוחה ומועדים
לשמחה וחגים וזמנים לששון
את יום השבת הזה ואת יום חג המצות
הזה זמן חרותינו מקרא קדש
קדש זכר ליציאת מצרים
אלהינו ואלהי אבותינו
יעלה ויבוא
יגיע יראה וירצה וישמע

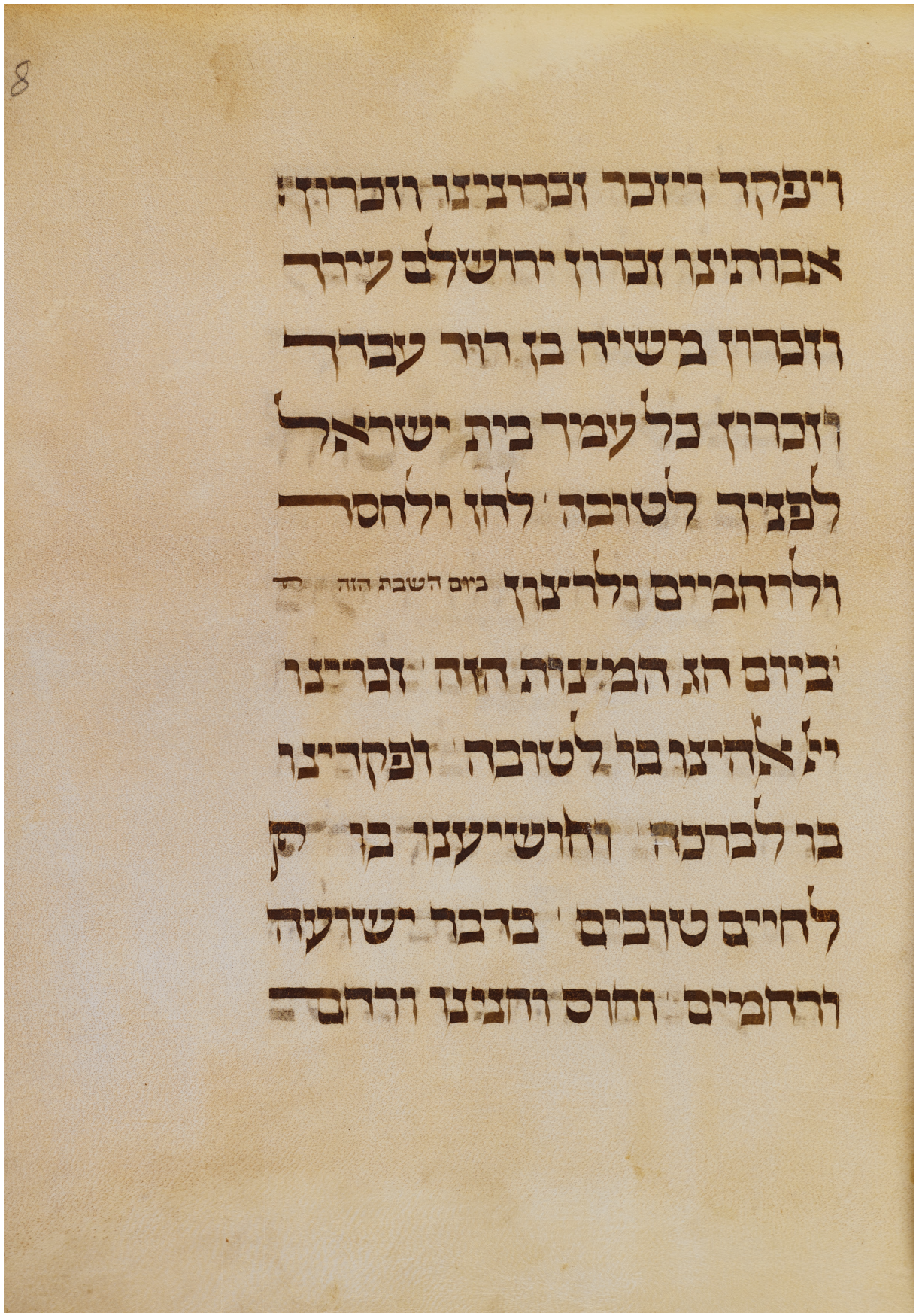
ויפקד ויזכר זכרוננו וזכרון
אבותינו זכרון ירושלם עירך
וזכרון משיח בן דוד עבדך
וזכרון כל עמך בית ישראל
לפניך לטובה לחן ולחסד
ולרחמים ולרצון ביום השבת הזה
ביום חג המצות הזה זכרינו
ה׳ אלהינו בו לטובה ופקדינו
בו לברכה והושיענו בו
לחיים טובים ובדבר ישועה
ורחמים חוס וחנינו ורחם

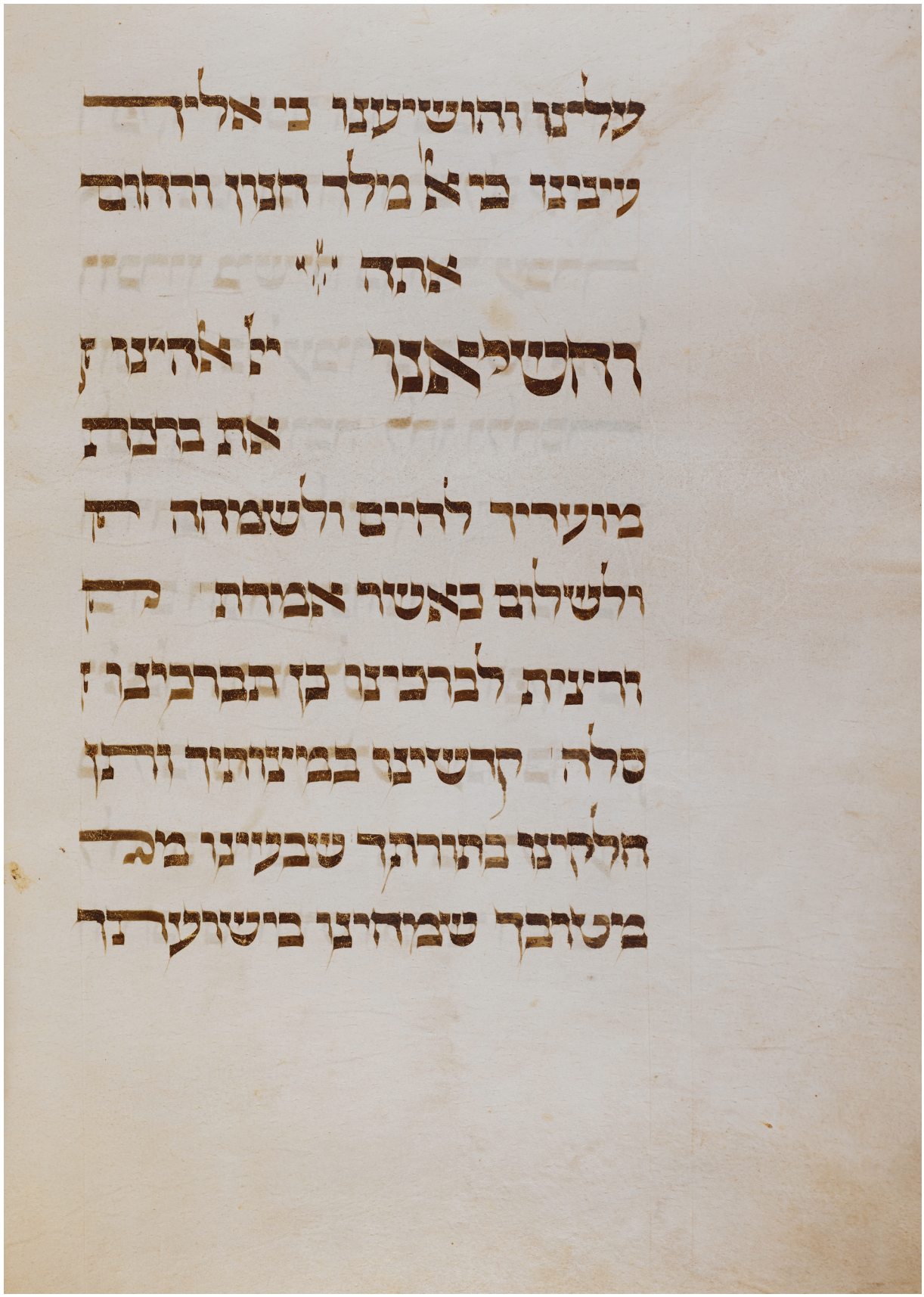
עלינו והושיענו בי אליר
עינינו בי א מלך חנון ורחום
אתה יי
וחשיאנו יי אלהינו
את ברכת
מועדיך לחיים ולשמחה כן
ולשלום באשר אמרת כן
וריצית לברכינו כן תברכינו
סלה קדשינו במצותיך ותן
חלקינו בתורתך שבענינו מט
משובך שמחינו בישועתך

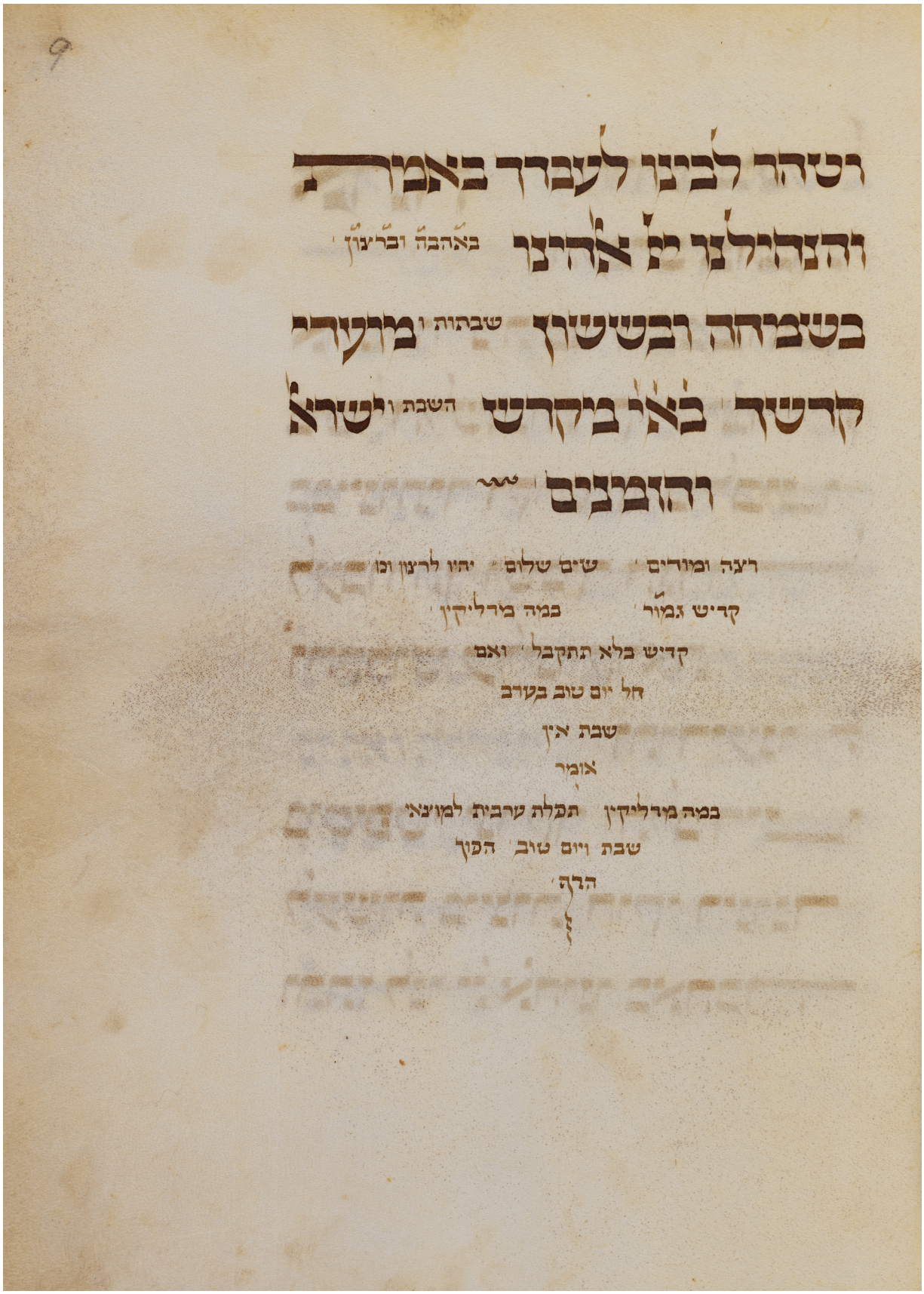
וטהר לבינו לעבדך באמת
והנחילנו יי אלהינו באהבה וברצון
בשמחה ובששון שבתות ומועדי
קדשך באו ביקרש השבת וישראל
והזמנים
ריעה ומורים שים שלום יהיו לרצון וכו
קדיש גמור במה מדליקין
קדיש בלא תתקבל ואם
חל יום טוב בערב
שבת אין
אומר
במה מדליקין תפלת ערבית למוצאי
שבת ויום טוב הפן
הדלה

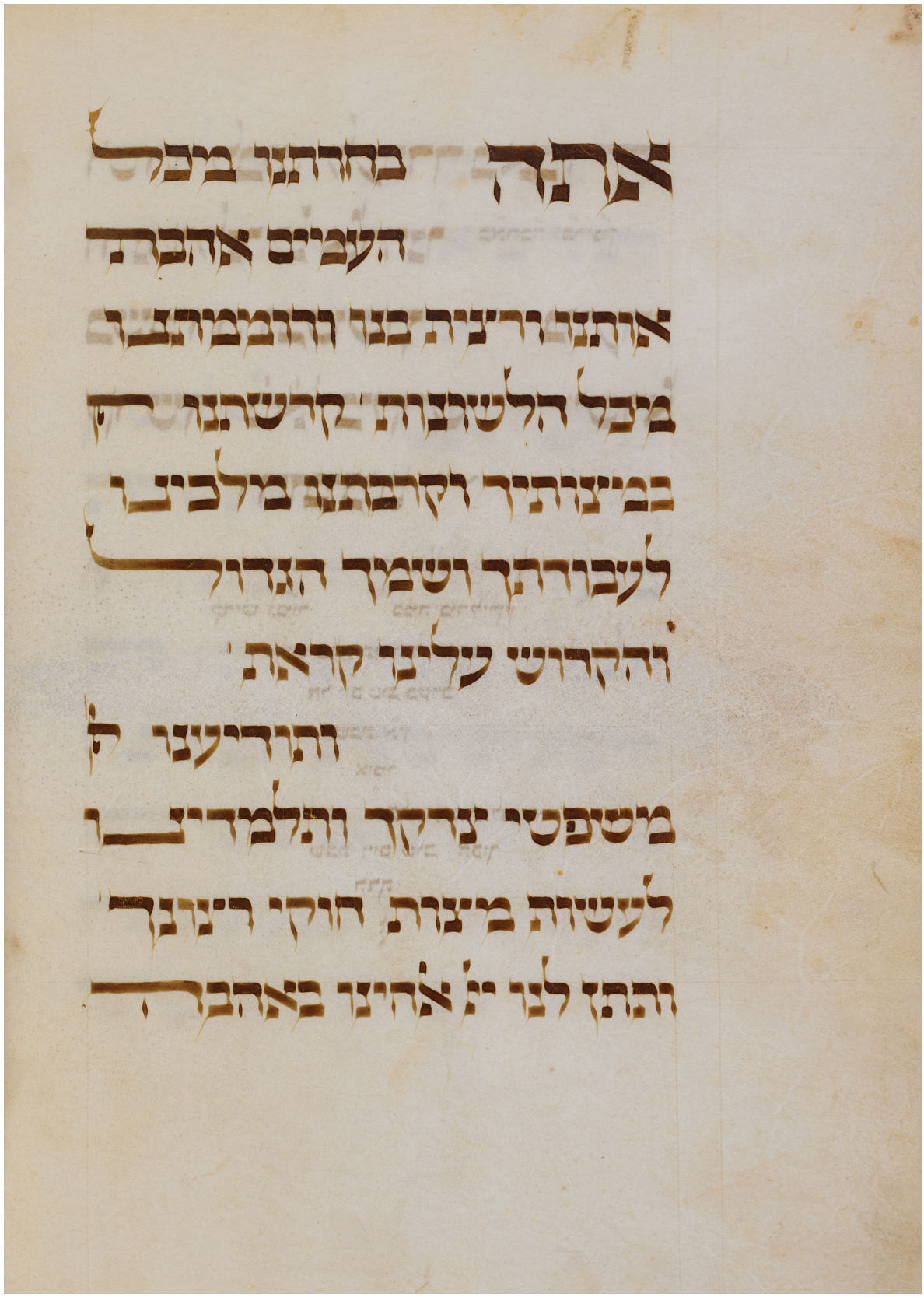
אתה בחרתנו מכל
העמים אהבת
אותנו ורצית בנו ורוממתנו
מכל הלשונות וקדשתנו
במצותיך וקרבתנו מלכנו
לעבודתך ושמך הגדול
והקדוש עלינו קראת
ותוריענו ה׳
משפטי צדק ותלמדינו
לעשות מצות חוקי רצונך
ותתן לנו ה׳ אלהינו באהבה

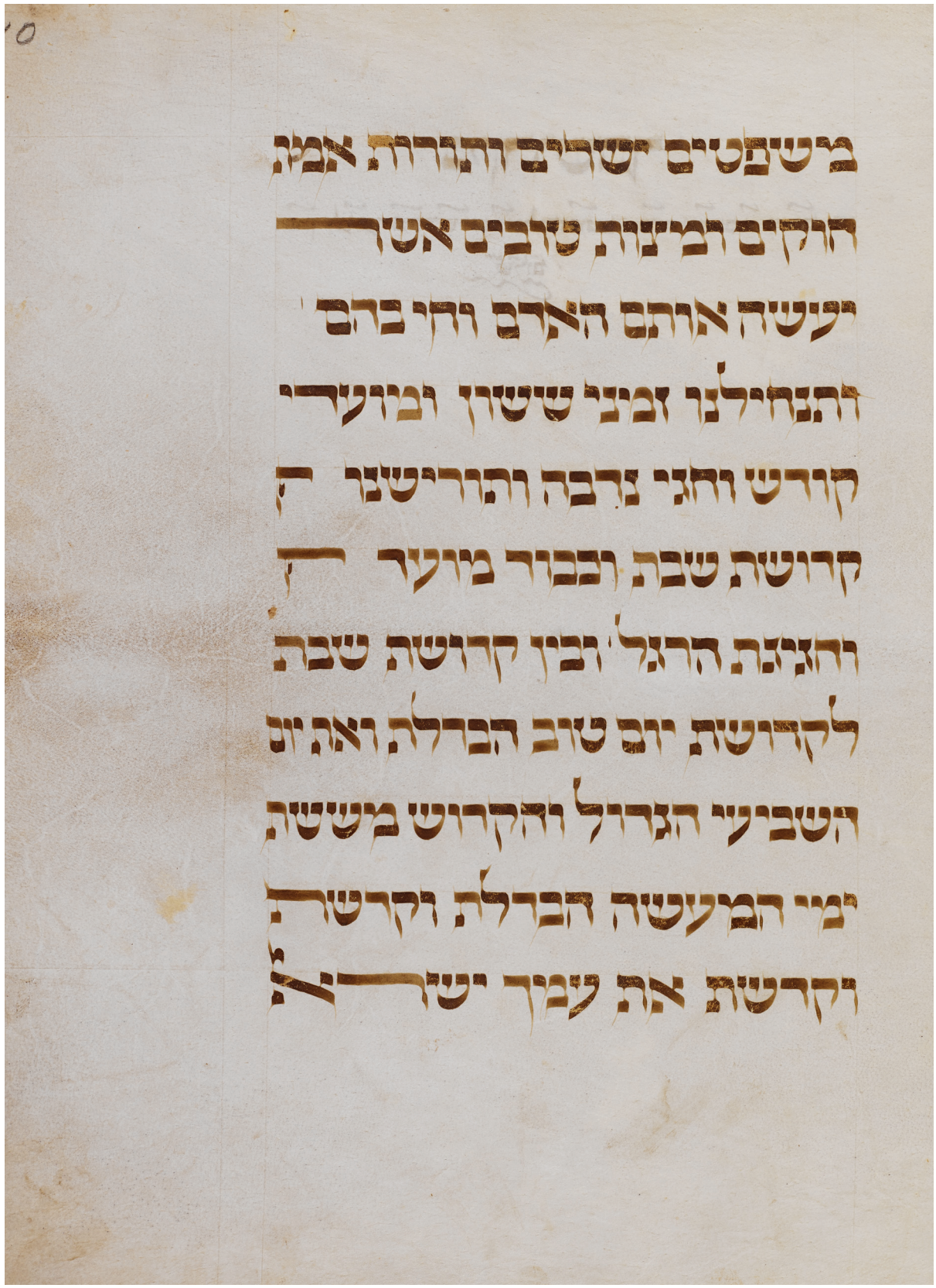
משפטים ישרים ותורות אמת
חוקים ומצות טובים אשר
יעשה אותם האדם וחי בהם
ותנחילנו זמני ששון ומועדי
קודש וחגי נדבה ותורישנו
קדושת שבת וכבוד מועד
וחגיגת הרגל ובין קדושת שבת
לקדושת יום טוב הבדלת ואת יום
השביעי הגדול והקדוש ששת
ימי המעשה הבדלת וקדשת
וקדשת את עמך ישר

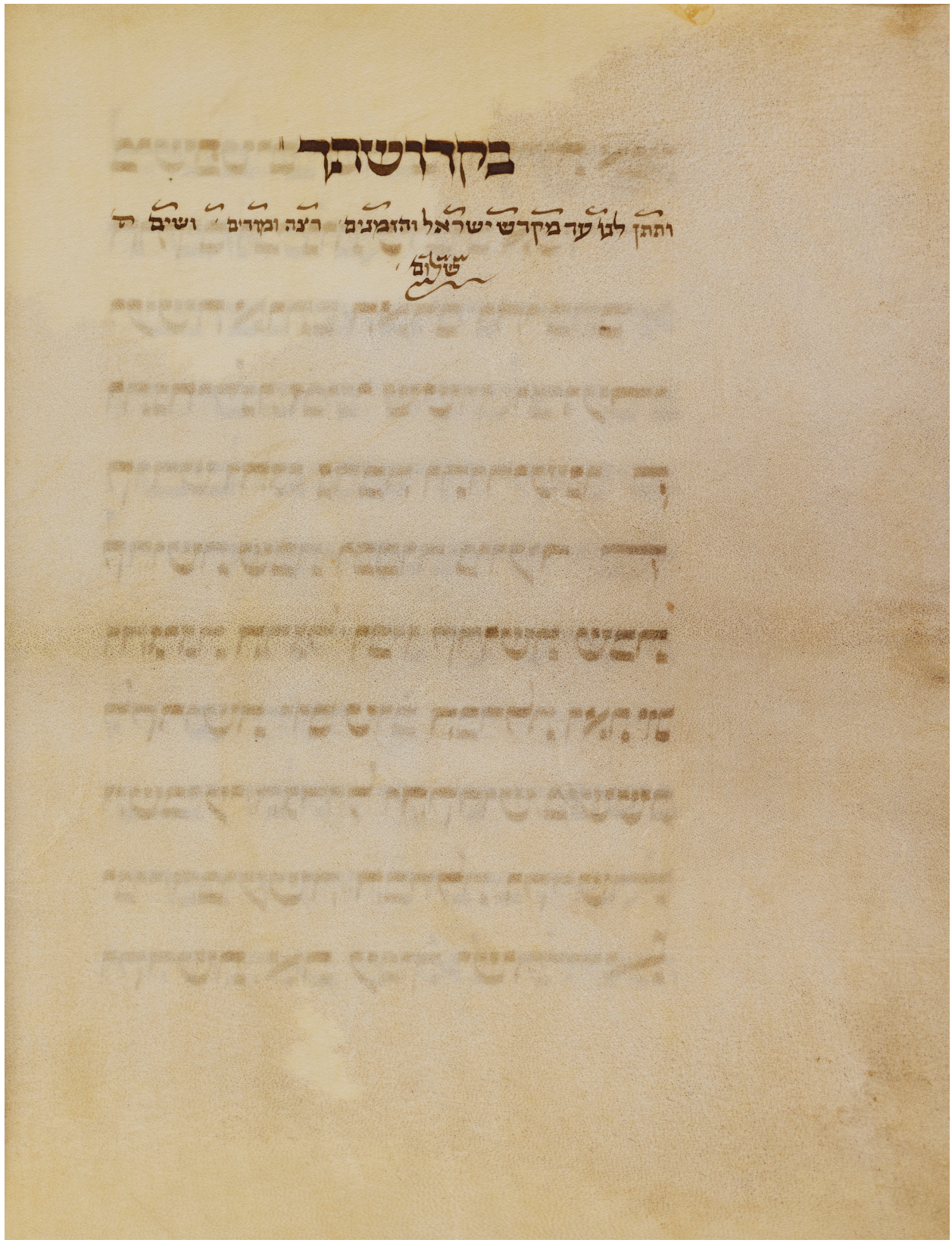

בקדושתך

ותתן לנו עד מקדש ישראל והזמנים רצה ומודים ושים ה

שלום

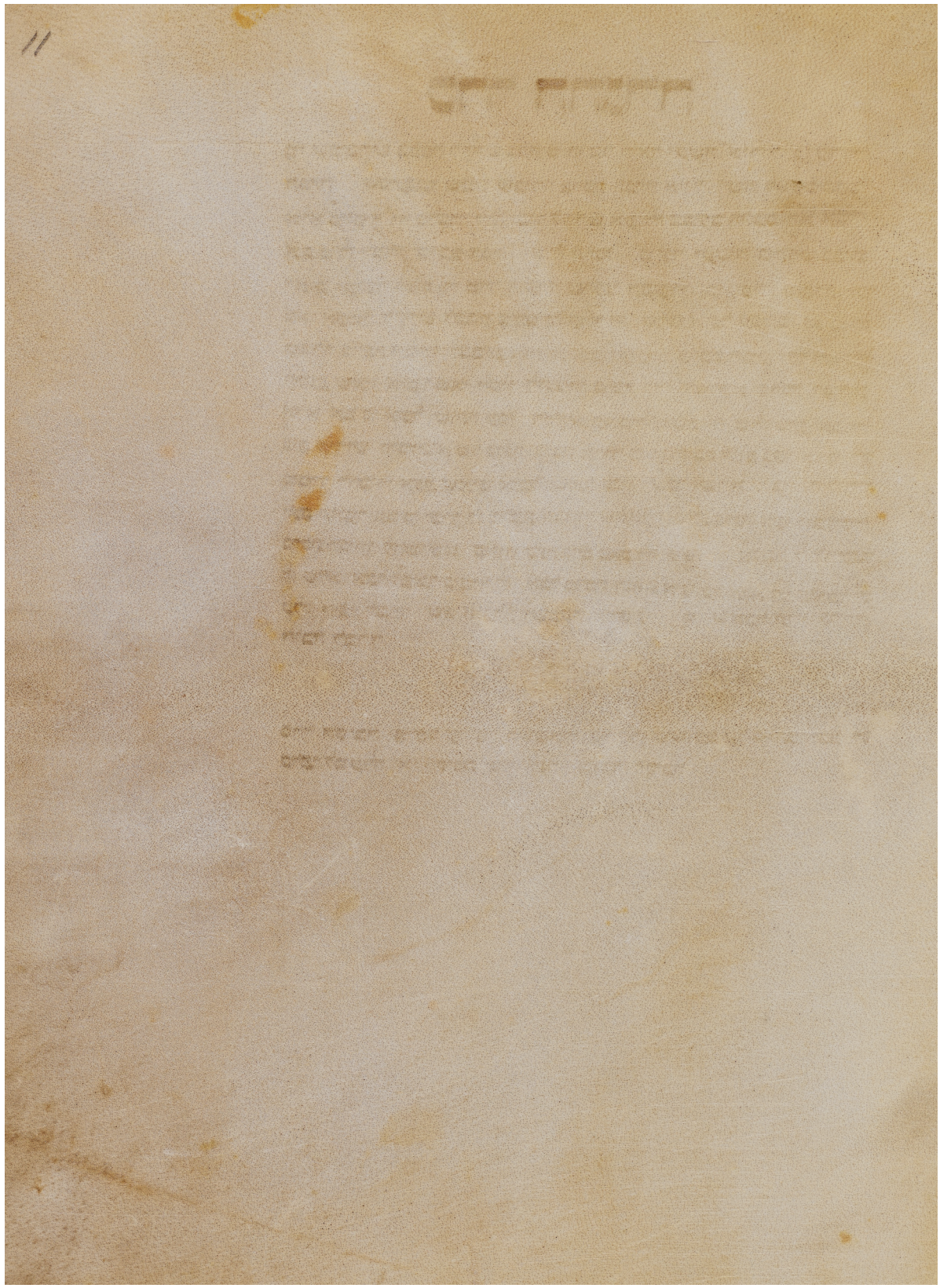

סדר ההגדה

מי שמבקש בפסח לקדש בהתים הרבה היאך יעשה אילולי ברכת המזון שבעבין שבירך ברכת המזון אין לו רשות לטעום כלום אלא ביום ד' וה בלבד היה יכול לקדש אפילו בבתים הרבה הא אבל אם בולן למדין ברכת המזון יש לו תקנה כיצד יעשה מקדש בביה ראובן ועשה לשנ כל סדר ההגדה שלפני הסעודה והן גומרין סעודתן ועד באן אפשר לקדש לכמה בתים זה אחר זה ואינו אוכל עמהם ואינו מ מברך ברכת המזון ובבית אחדות אוכל ומברך ברכת המזון וכל הסדר ואעפ שאין אדם רשאי לברך להבירו ברכת היין והמוציא וברכת הפירות אלא אם כן אוכל ושותה עמו רווקא באכילה ושתייה של רשות אבל בוס קידוש והמוציא של מינה וברכת מרור כיון שחובת היום בבר אדם מ מברך לחבירו אעפ שאינו אוכל ושותה עמו שכל ישראל ערבין זה לזה ואם תאמר אם כן יברך לו ברכת המזון שאחר אכילה מינה אינו דומה ברכת המזון להמוציא שכיון שנתחייב באכילת מינה ואי אפשר לו להיפטר לו שלא יאכל לכתחלה מיברך לו אבל ברכת המזון אינו כך אלא מי שאכל כ עליו חובה לברך שג ואכלה ושבעה וברכת מי שאכל עליו ס חובה לברך

סדר הסיבה מיסב על ינדו השמאלי פורקדן ששוכב על מיתניו ובע ס כלפי למעלה או הסיבת ימין אינה חשובה הסיבה

12

חרוז אחד

קדש ורחץ כרפס יחץ
מגיד רחצה מוציא מצה
מרור כורך שלחן עורך
צפון בירך הלל נרצה

וזה הוא פירושו

קדש קדוש היום ורחץ נטילת ידים כרפס אכילת כרפס יחץ חילוק
מצה מגיד הגדה רחצה נטילת ידים מוציא ברכת המוציא מצה ר
אכילת מצה מרור על אכילת מרור כורך מצה ומרור ביחד שלחן
עורך אוכלין סעודתו בשמחה צפון אוכלין אפיקימון ברך ברכת המזון
הלל גומרין את ההלל ומוזגין כוס ראשון

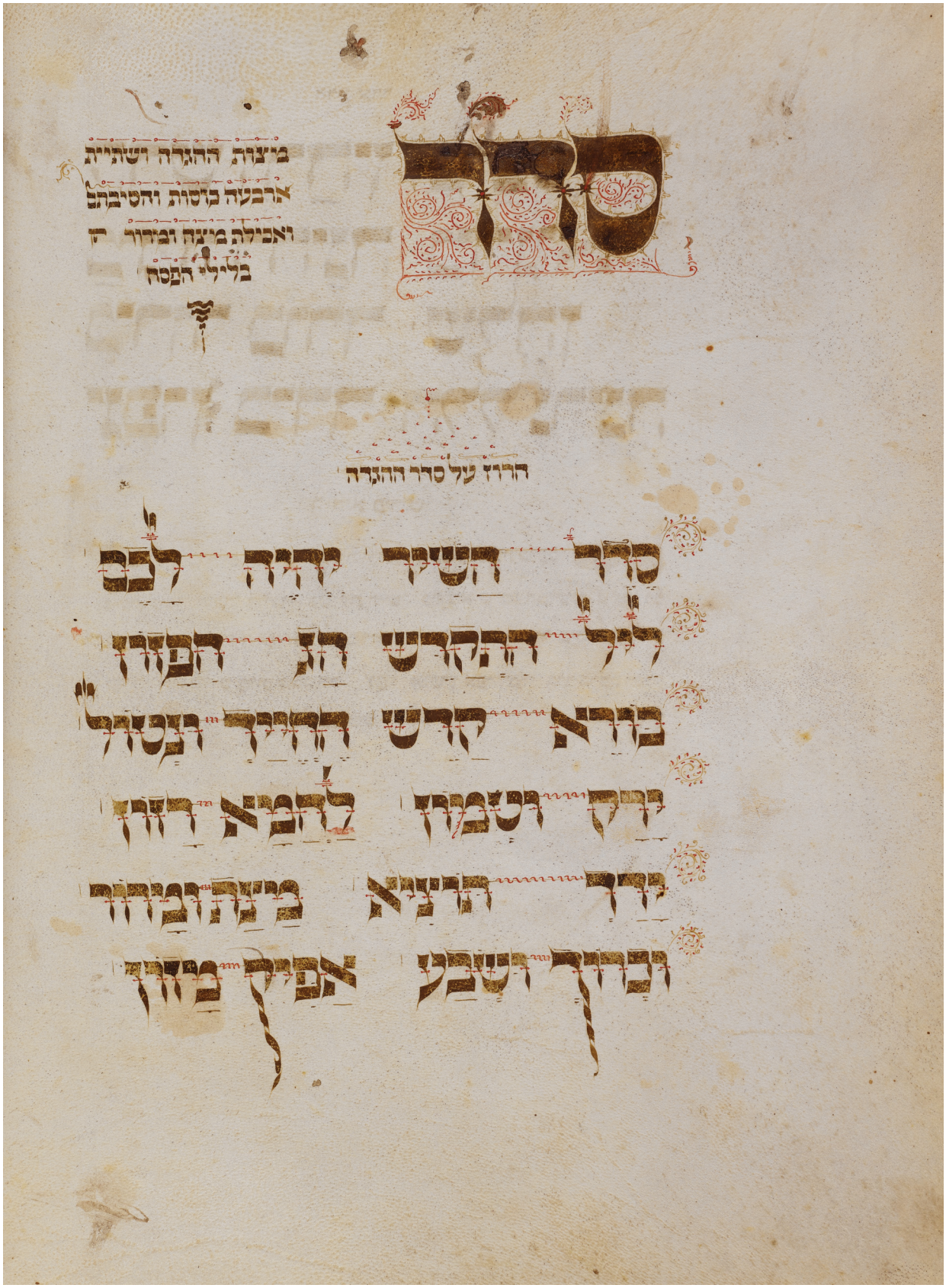
סדר
מיצות ההגדה ושתיית
ארבעה כוסות והסיבתם
ואכילת מיצה ומרור ח
בלילי הפסח
הרוז על סדר ההגדה
סדר השיר יהיה לכם
ליל ההקדש הג הפזוז
בורא קדש ההויד ונטול
ירק וטמוז לחמא רזוז
ירד תרציא מיצה ומרור
ונרוך ושבע אפיק מזוז

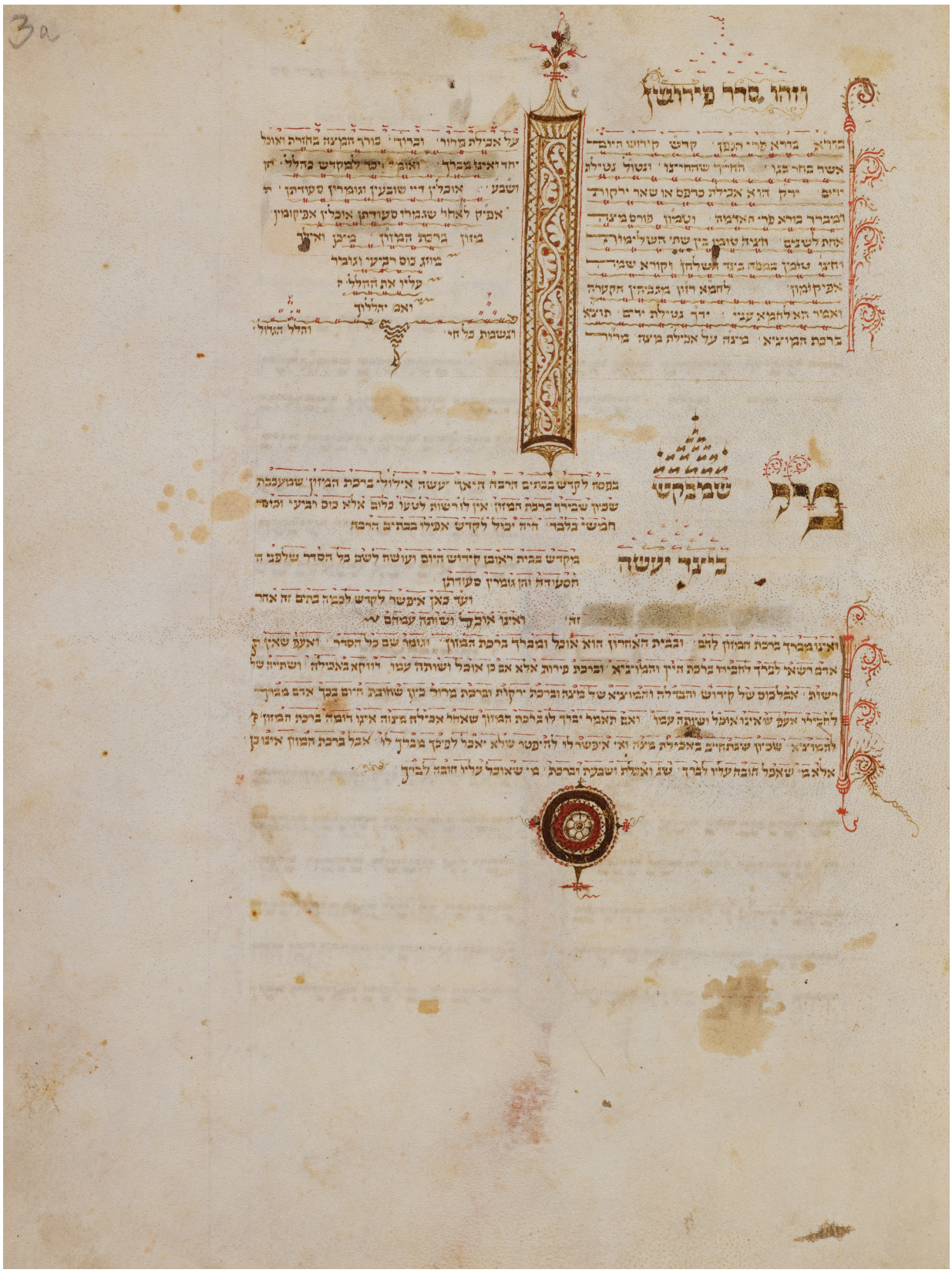

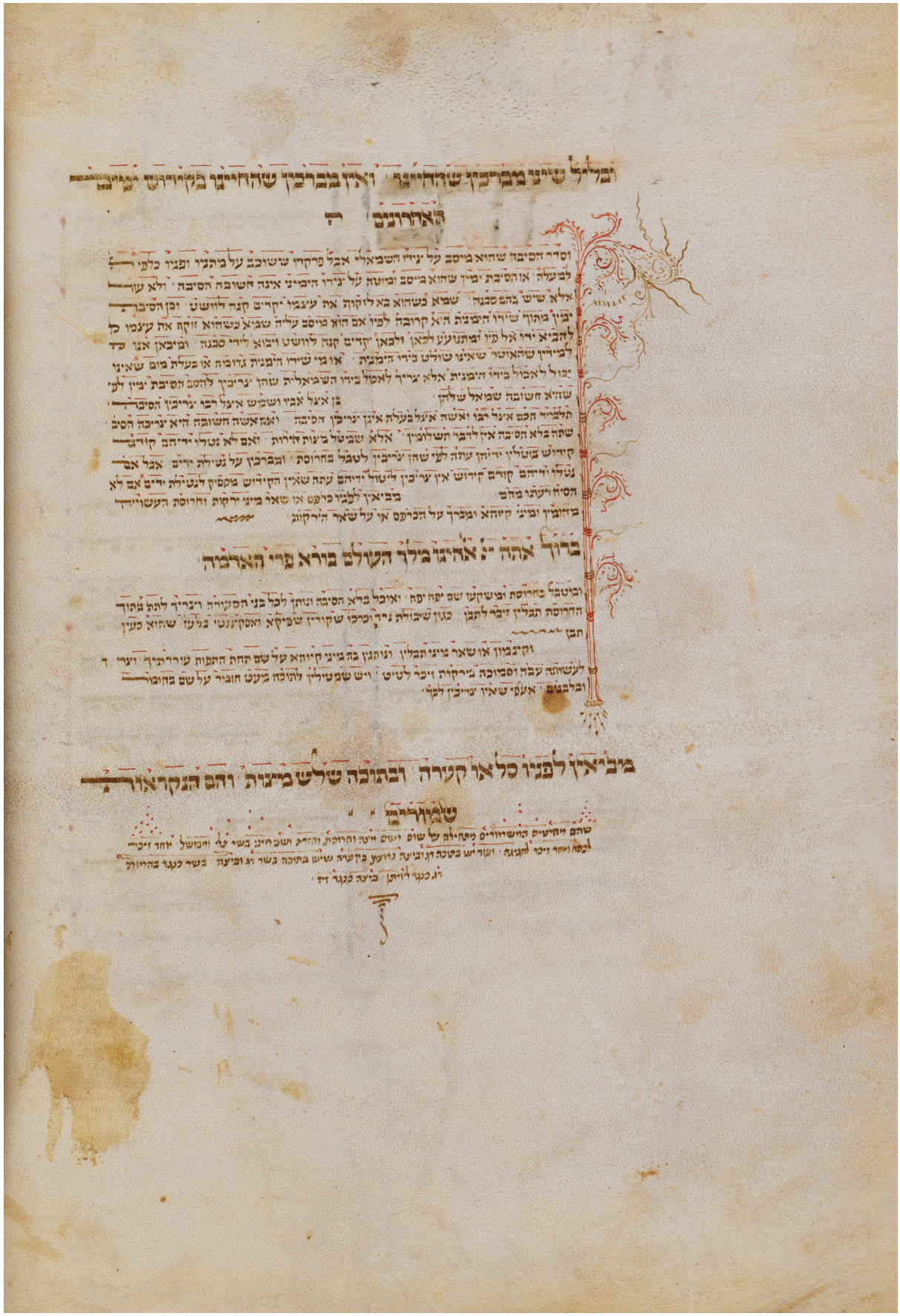

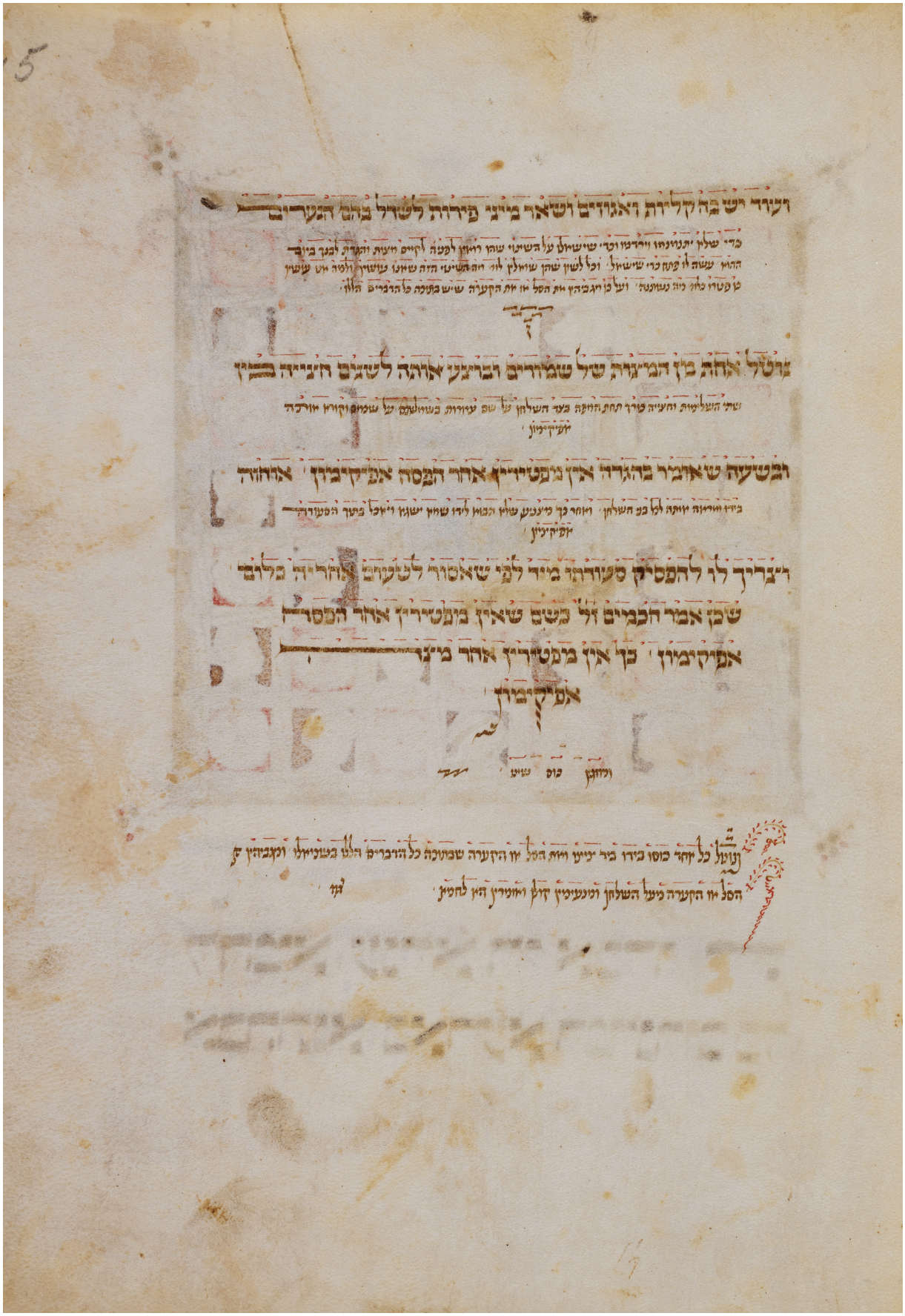

שבכל הלילות אין אנו מטבלין
אפילו פעם אחת הלילה הזה
שתי פעמים שבכל הלילות אנו
אוכלין חמץ ומצה הלילה הזה
כולו מצה שבכל הלילות אנו
אוכלין שאר ירקות הלילה הזה
מרור שבכל הלילות אנו אוכלין
בין יושבין ובין מסובין והלילה
הזה כולנו מסובין
מעשים
היינו לפרעה
במצרים

מעשה
ברי
אעזר
ור
יהושע ור אעזר בן עזריה ור
עקיבה ור טרפון שהיו מסובין
בבני ברק והיו מספרין ביציאת
מצרים כל אותו הלילה עד
שבאו תלמידיהם ואמרו להם
רבותינו הגיע זמן קרית שמע
של שחרית
אמר להם ר אעזר בן

לישראל ברוך הוא ברוך הוא ארבעה
בנים דיברה תורה אחד חכם וגו׳
ואחד רשע ואחד תם ואחד
שאינו יודע לשאול

חכם

מה הוא אומר
העדות וגו׳
והחוקים והמשפטים אשר צוה
ה׳ אלהינו אותנו את אתה אמור
לו כהלכות הפסח אין מפטירין
אחר הפסח אפיקומן " " "

רשע
מה הוא אומר
מה העבודה הזאת
לכם ולכם ולא לו ולפי שהרגיא
את עצמו מן הכלל וכפר בעיקר
אף אתה הקהה את שיניו ואמור
לו בעבור זה עשה ה׳ לי ליולא
לו שאילו היה שם לא היה ק
נגאל
חכם
מה הוא אומר מה
זאת ואמרתם אליו
בחוזק יד הוציאנו ה׳ ממצרים

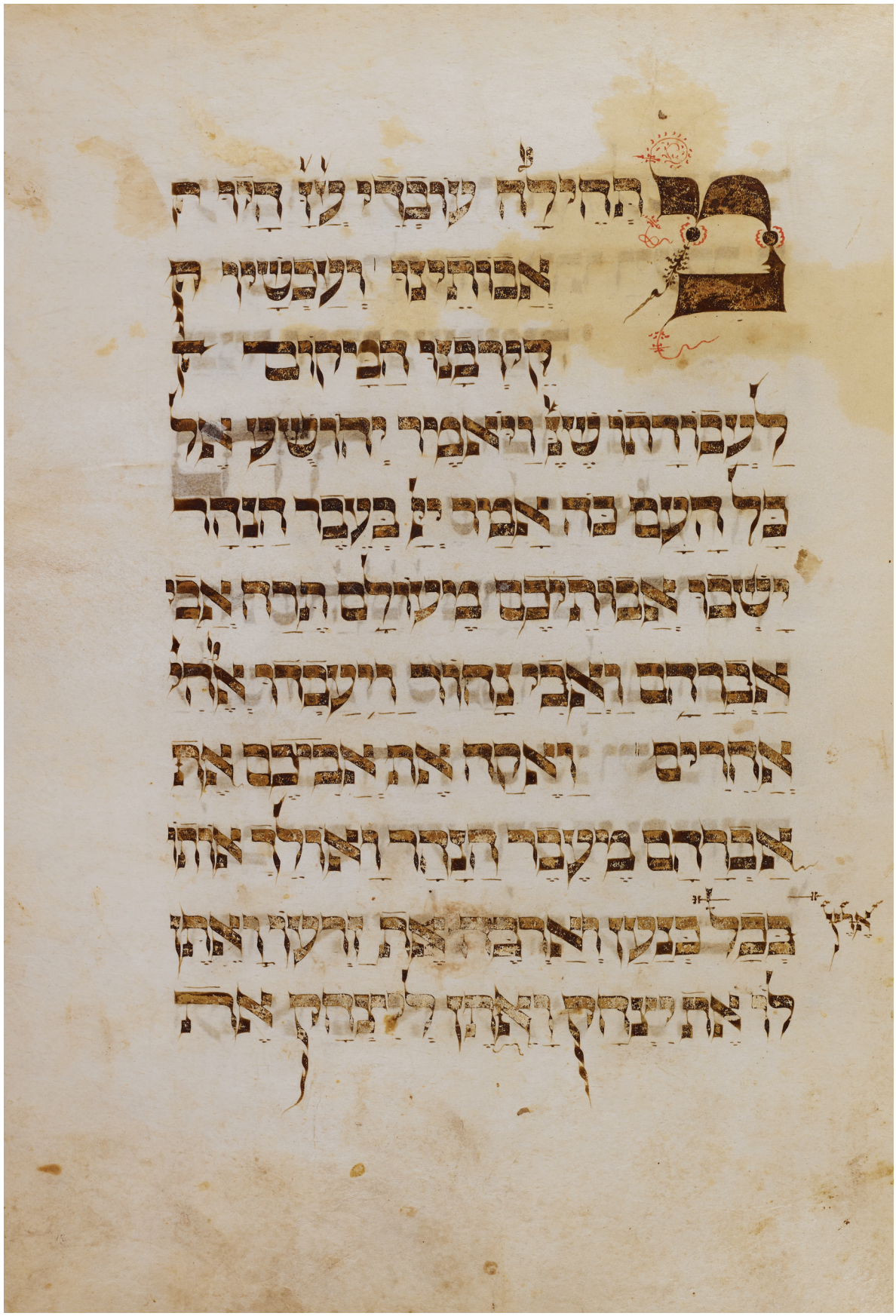
בתחילה עובדי עבו היו
אבותינו ועכשיו ק
קרבנו המקום
לעבודתו שנ׳ ויאמר יהושע אל
כל העם כה אמר יי׳ בעבר הנהר
ישבו אבותיכם מעולם תרח אבי
אברהם ואבי נחור ויעבדו אלהי
אחרים ואקח את אביכם את
אברהם מעבר הנהר ואולך אותו
בכל כנען וארבה את זרעו ואתן
לו את יצחק ואתן ליצחק את

יעקב ואת עשו ואתן לעשו את
הר שעיר לרשת אותו ויעקב ק
ובניו ירדו מצרימה

ברוך שומר הבטחתו
של ישראל ברוך
הוא שהקב"ה מחשב את הקץ
לעשות מה שאמר לאברהם ק
אבינו בין הבתרים שנ' ויאמר
לאברם ידוע תדע כי גר יהיה
זרעך בארץ לא להם ועבדום
ועני אותם ארבע מאות שנה

21a

וגם את הגוי אשר יעבודו דן ח
אנכי ואחרי כן יצאו ברכוש גדו
הא שעמדה לאבותינו
ולנו שלא אחד
בלבד עמד עלינו לכלותינו אל
בכל דור ודור עומדין עלינו ח
לכלותינו והקב"ה מצילנו מידם
הא ולמד מה ביקש
לבן הארמי ח
לעשות ליעקב
אבינו שפרעה לא גזר אלא על

חופרים ולבן מיחש לעקור את
הכל שנ׳ ארמי אובד אבי ויר
מצרימה אנוס על פי הדיבור וירד
שם מלמד שלא ירד יעקב אבינו
להשתקע במצרים אלא לגור שם
שנ׳ ויאמרו אל פרעה לגור בארץ
באנו כי אין מרעה לצאן אשר
לעבדיך כי כבד הרעב בארץ
כנען ועתה ישבו נא עבדיך בא
גשן
בתחלה
משפט גמיה שנאמ

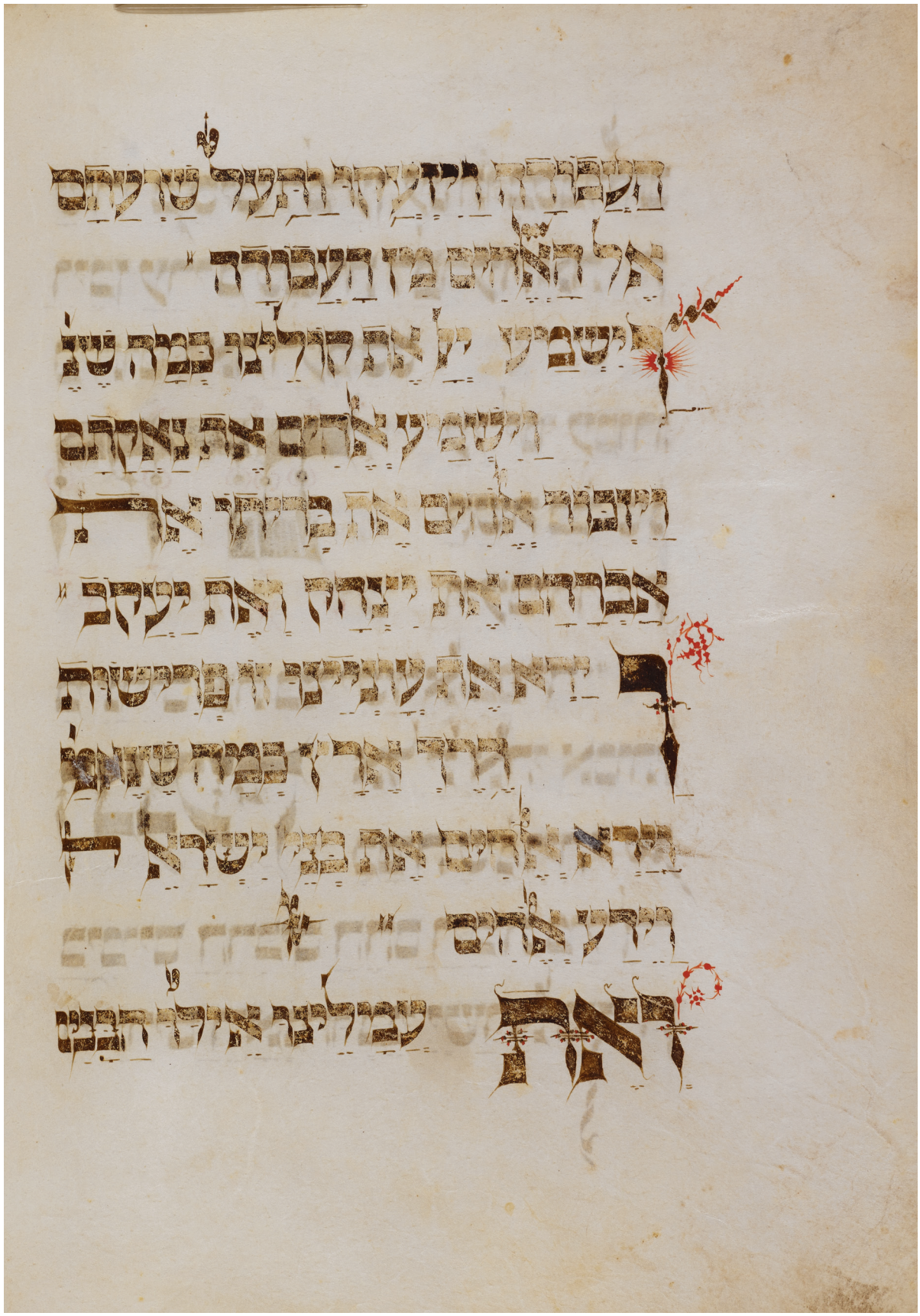

לקחת

לבוא לו גוי מקרב גוי במסות
באותות ובמופתים ובמלחמה
וביד חזקה ובזרוע נטויה ה
ובמוראים גדולים כבל אשר
עשה לכם יי אלהיכם במצרים
לעיניך

ובאותות

זה המטה כמה שב׳ ואת המטה

הזה תקח בירך אשר תעשה
בו את האותות
ובמופתים
זה הרם כמה שנ' ונתתי מופתים
בשמים ובאמצ' הרא ראש הדם
ותמרות עשן
בר אחר ביר הזקה שתי
ובזרוע נטויה שתים
ובמורא גדול שתים
ובאותות שתים ובמופתים
שנים אילו עשר מכות שהבא

הקבה על המצרים במצרים
ואילו הן דם צפרדיע כנים ח
ערוב דבר שחין ברד ארבה
חשך מכת בכורות
היה נוהן בהם כל
סימניך

אומר שלקו חכמינו במצרים
עשר מכות ועל הים לקו ב
חמישים מכות

מצרים מה הוא אומר
ויאמרו החרטומם
אל פרעה אצבע
אלהים הוא ועל הים מהו אומר
ויראו ישראל את היד הגדולה
אשר עשה יי במצרים ומה
לקו באצבע עשר מכות אומר

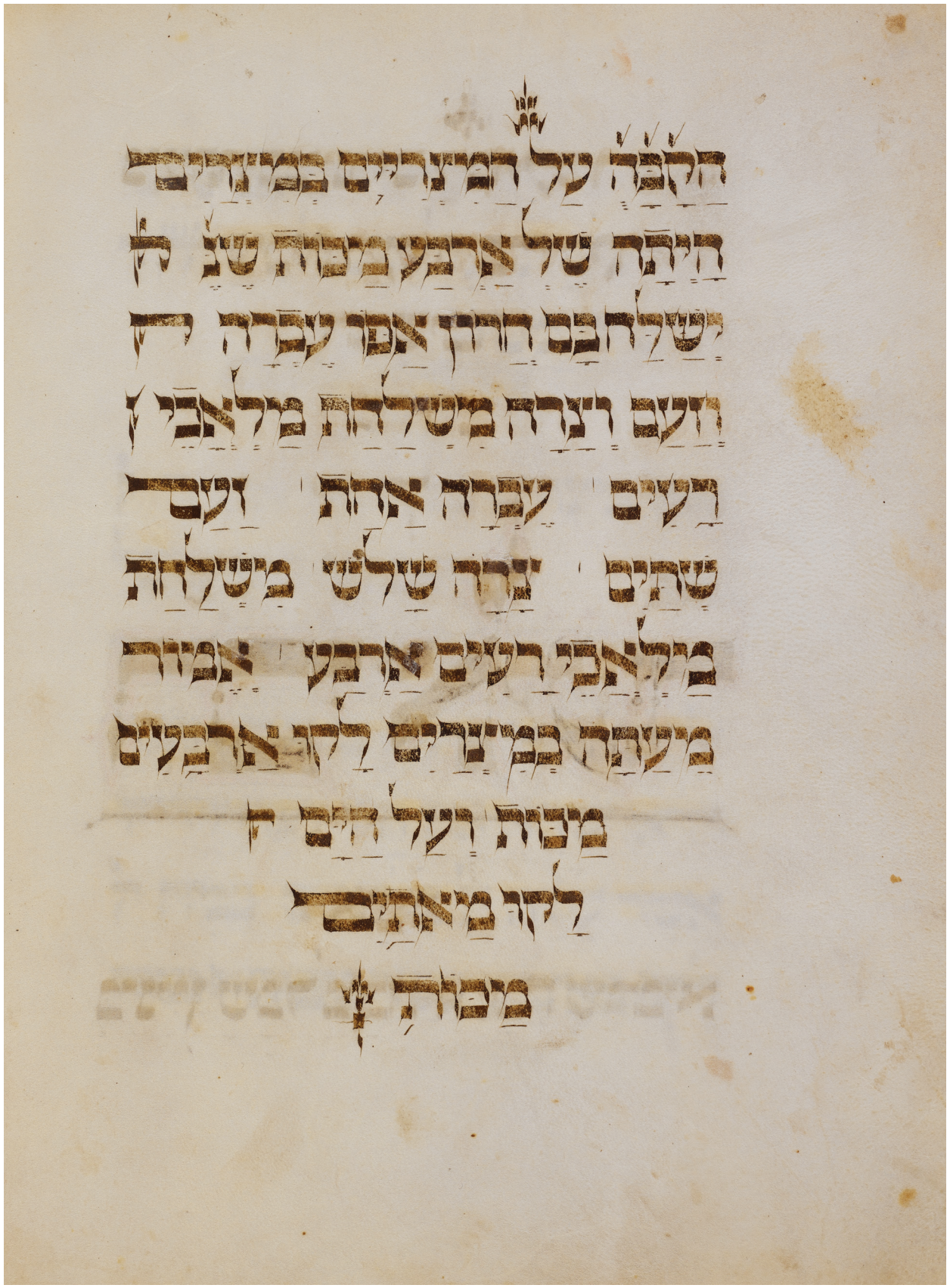
הקבה על המצריים במצרים
היתה של ארבע מכות שג ה
ישלח בם חרון אפו עברה ח
וזעם וצרה משלחת מלאכי ז
רעים עברה אחת זעם
שתים צרה שלש משלחת
מלאכי רעים ארבע אמור
מעתה במצרים לקו ארבעים
מכות ועל הים ח
לקו מאתים
מכות

9a
עקיבא אומר מניין שכל מכה
ומכה שהביא הקב"ה על
המצריים במצרים היתה של
חמש מכות שנ' ישלח בם חרון

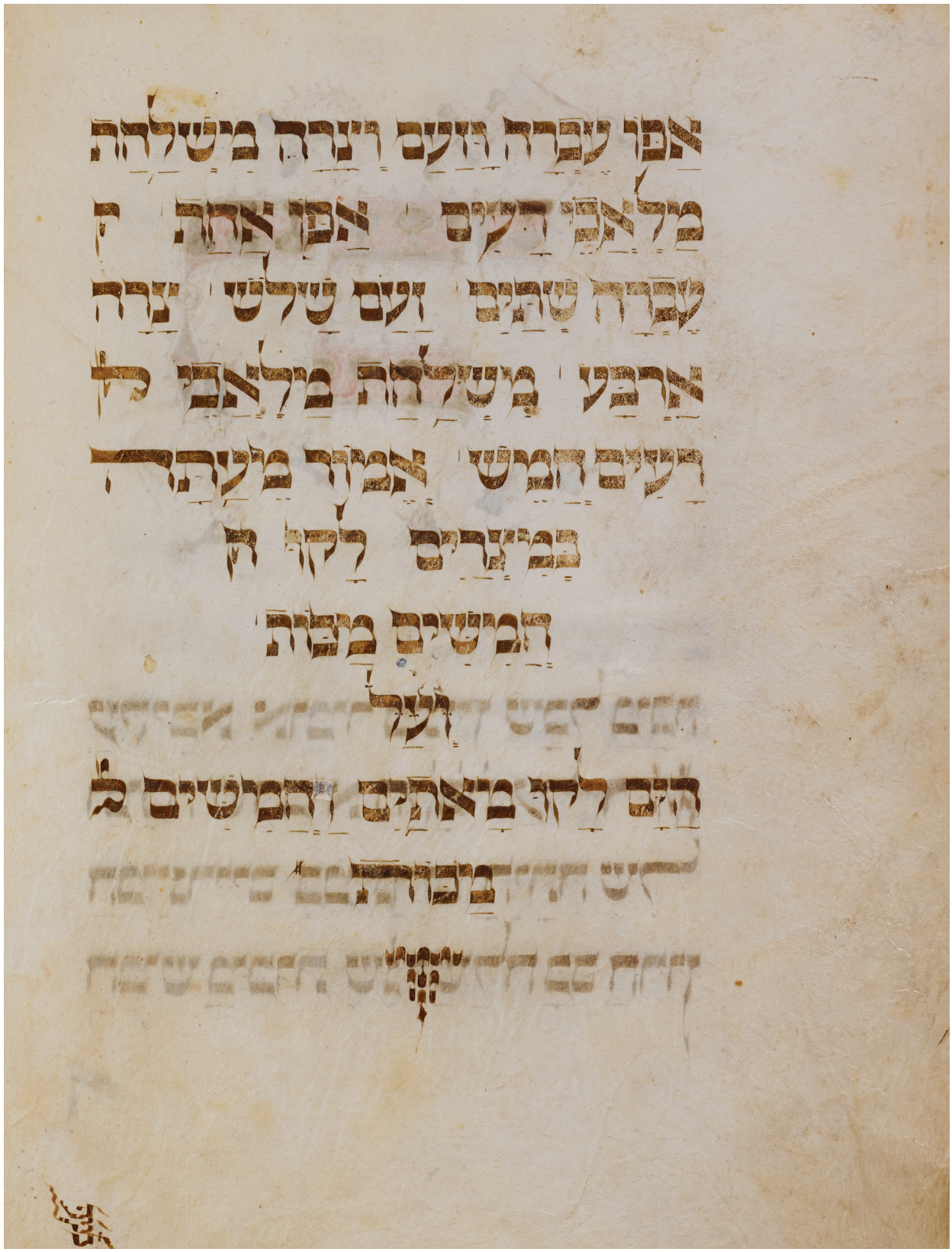
אפו עברה זעם וצרה משלחת
מלאכי רעים אפו אחת ק
עברה שתים זעם שלש צרה
ארבע משלחת מלאכי ק
רעים חמש אמור מעתה
במצרים לקו ק
חמשים מכות
ועל
הים לקו מאתים וחמשים ל
במכותם

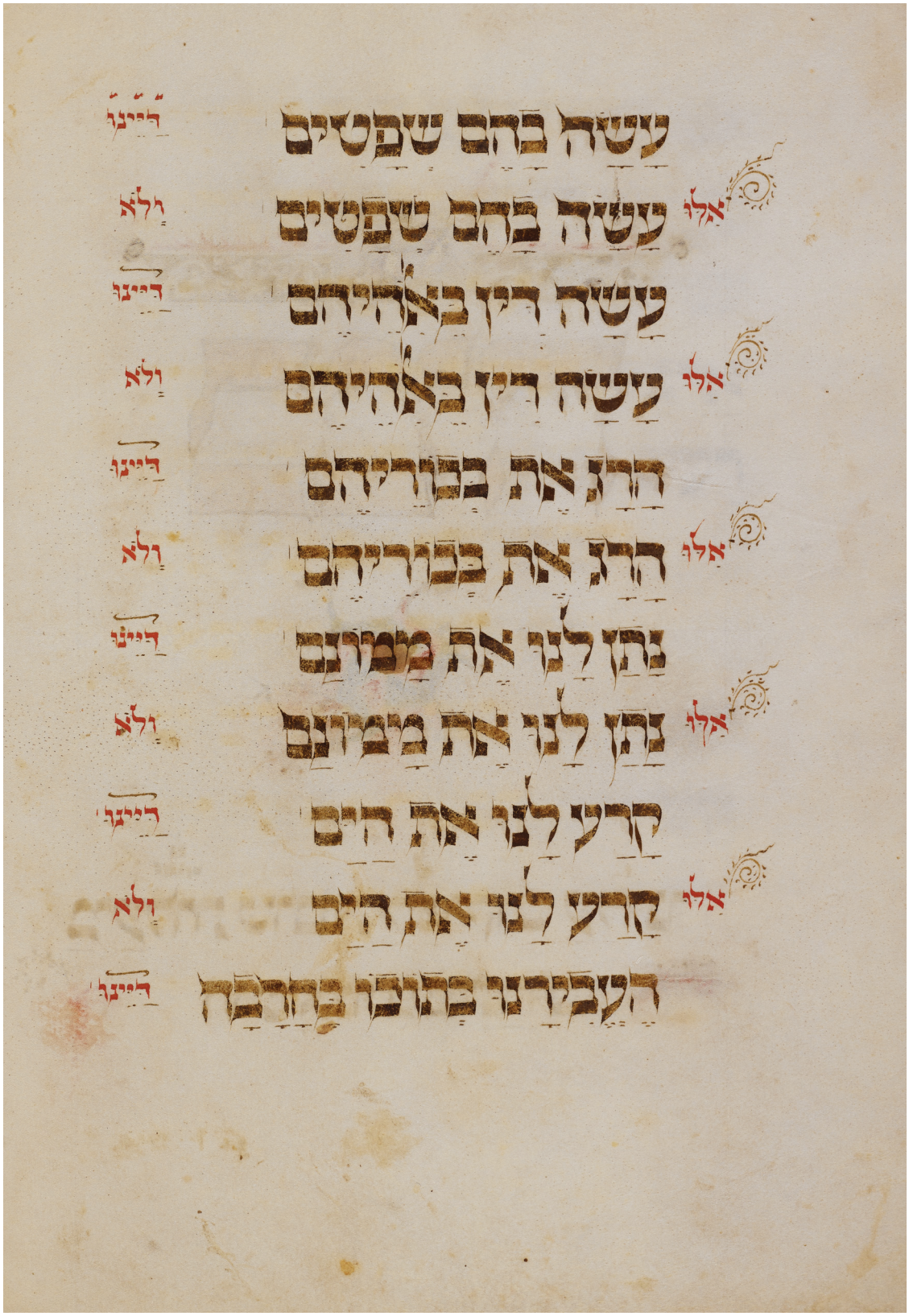
עשה בהם שפטים
אלו עשה בהם שפטים ולא
עשה רין באלהיהם
אלו עשה רין באלהיהם ולא
הרג את בכוריהם
אלו הרג את בכוריהם ולא
נתן לנו את ממונם
אלו נתן לנו את ממונם ולא
קרע לנו את הים
אלו קרע לנו את הים ולא
העבירנו בתוכו בחרבה

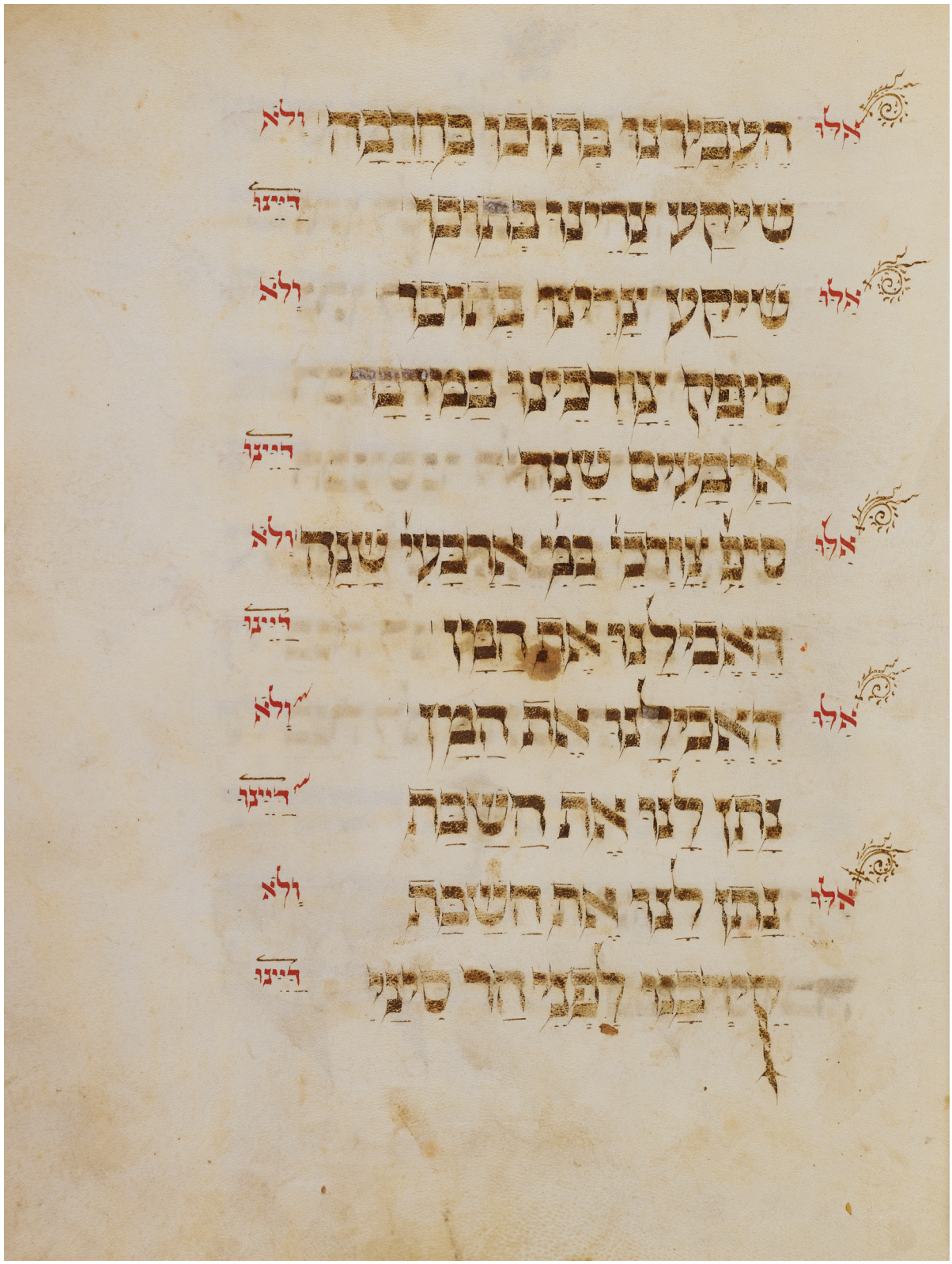

ישראל בנה לנו את בית המקדש
בנה לנו את בית הבחירה לכפרה
על כל עונותינו
גמליאל היה
אומר שך
כל שלא אמ
שלשה דברים אילו בפסח לא יצ
ידי חובתו פסח מצה ומרורים
פסח שהיו אבותינו אוכלין בזמן
שבית המקדש קיים על שום מה
על שום שפסח המקום על בתי

אבותינו במצרים שנ׳ ואמרתם ק
זבח פסח הוא ליי׳ אשר פסח על
בתי בני ישרא׳ במצרים בנגפו את
מצרים ואת בתינו הציל ויקוד
העם וישתחוו ק

מצה

זו שאנו ק
אוכלין על
שום מה ק
על שום שלא הספיק בציקן של
אבותינו להחמיץ עד שנגלה ק

גאל הקבה אלא את אותנו גאל
שנ ואותנו הוציא משם למען ה
הביא אותנו לתת לנו את הארץ
אשר נשבע ק
לאבותינו

35a
אנו חייבים להודות להלל ליק
לשבח לפאר לרומם ולהדר ולקו
למי שעשה לנו ולאבותינו את
כל האותות והמופתים והנסים ה
האילו והוציאנו מעבדות להירות
ומיגון לשמחה ומאבל ליום טוב
ומאפילה לאור גדול ונאמר ק
לפניו הללויה

בצאת
ישרא
ממצ
בית יעקב מעם לועז היתה יהודה
לקדשו ישרא ממשלותיו הים
ראה ויצוס הירדן יסוב לאחור
ההרים רקדו באלים גבעות כבני
צאן מה לך הים כי תצוס הירדן
תיסוב לאחור ההרים תרקדו
באלים גבעות כבני צאן מלפני
ארון חולי ארץ מלפני אלה יעק

ברוך
אתה יי׳ ח׳
אלהינו מלך
העולם ח׳
אשר גאלנו וגאל את אבותינו ח׳
ממצרים והגיענו הלילה הזה ח׳
לאכול בו מצה ומרור כן יי׳ אלהינו
ואלהי אבותינו יגיענו למועדים
ולרגלים הבאים לקראתינו ח׳
לשלום שמחים בבניין עיר

ששים בעבורתך ובחירות בית
מקדשך ושם נאכל מן הזבחים
ומן הפסחים אשר יגיע דמם
על קיר מזבחך לרצון ונודה
לך שיר חדש על גאולתינו ועל
פדות נפשינו ברוך אתה יי
גאל ישראל
ברוך אתה יי אלהינו מלך

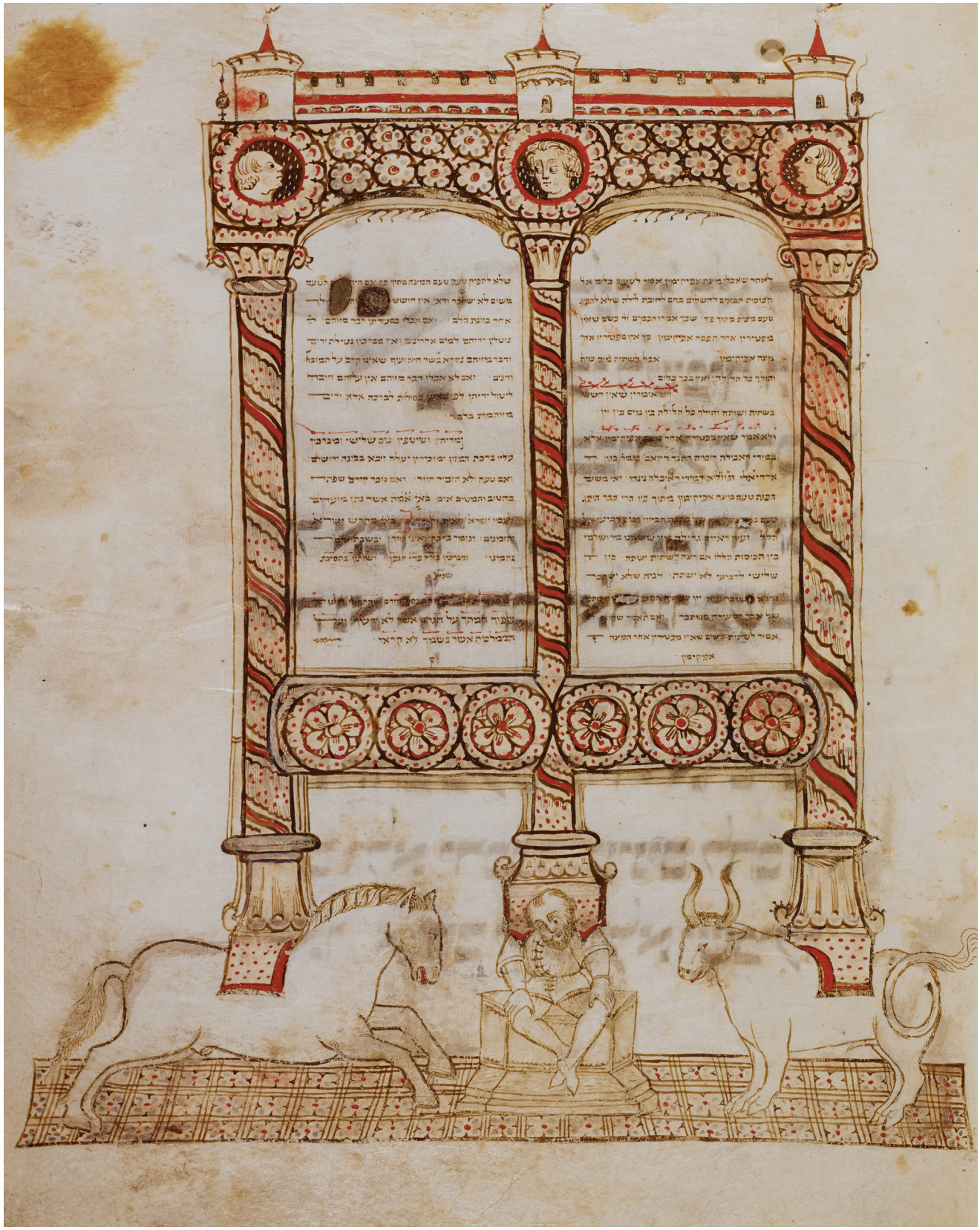

לא לנו יי לא לנו
כי לשמך תן כ
כבוד על חסדך
על אמתך למה יאמרו הגוים
איה נא אלהיהם ואלהינו בשמים
כל אשר חפץ עשה
כסף וזהב מעשה ידי אדם פה
להם ולא ידברו עינים להם ולא
יראו אזנים להם ולא ישמעו

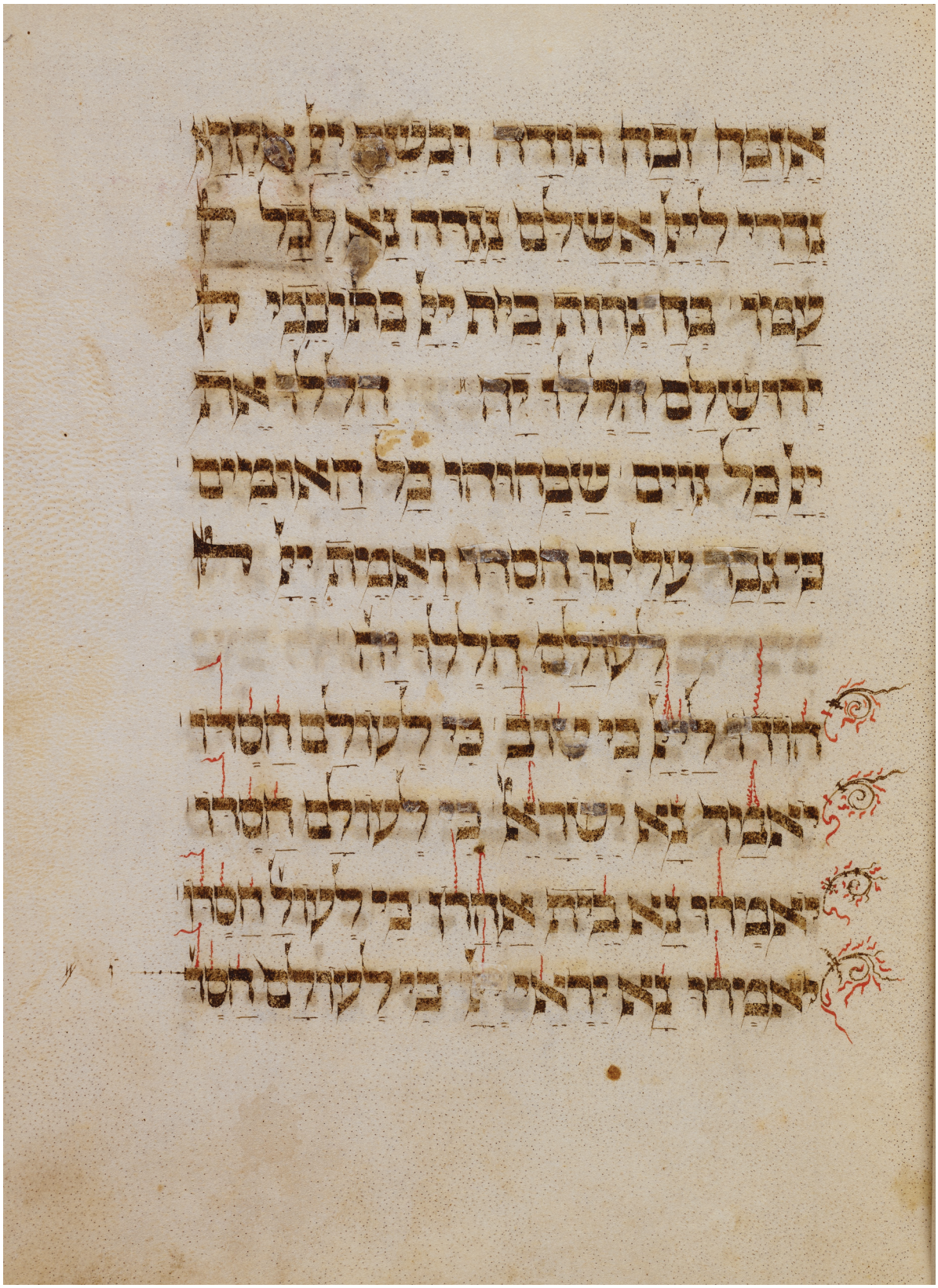

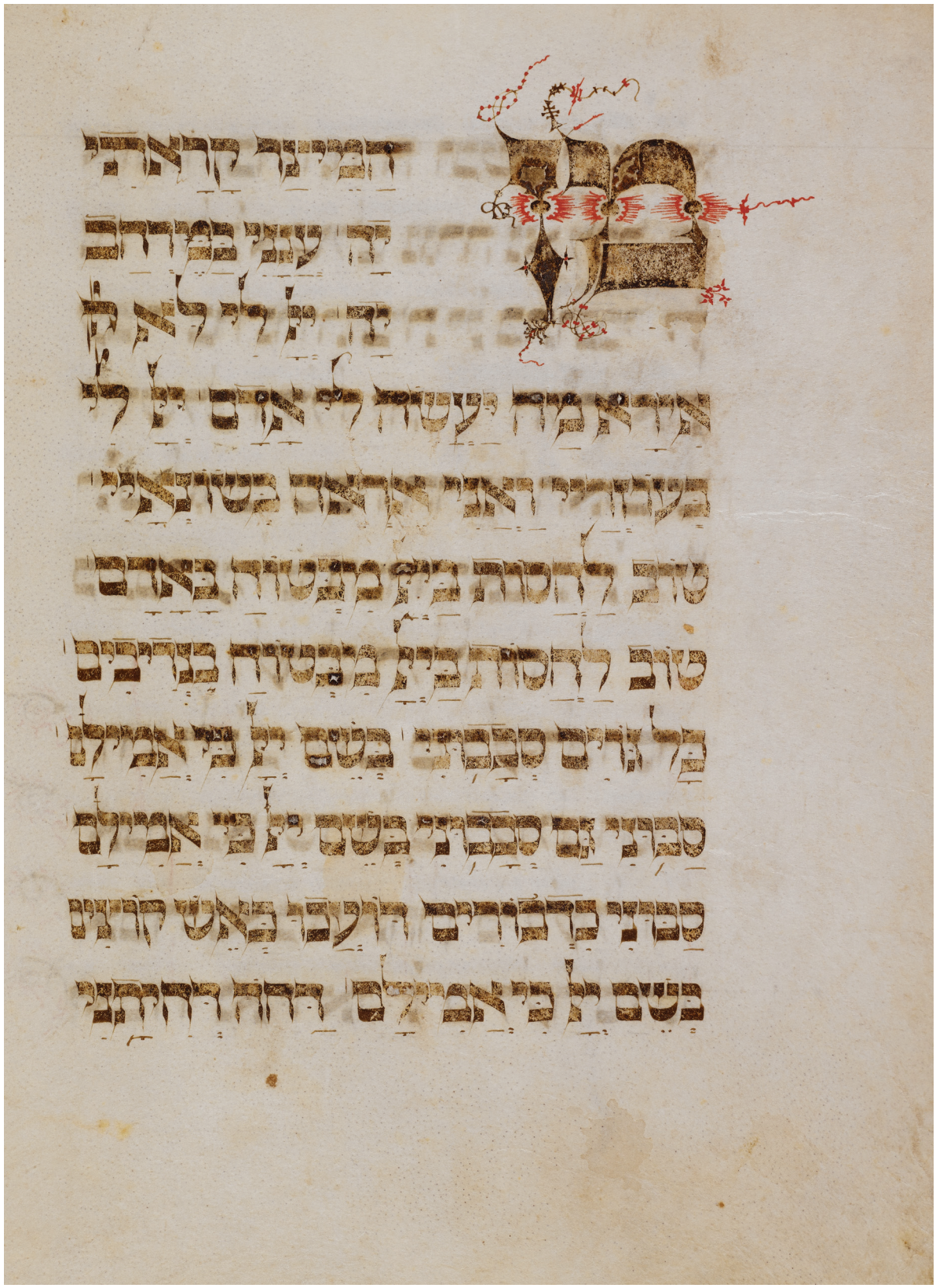

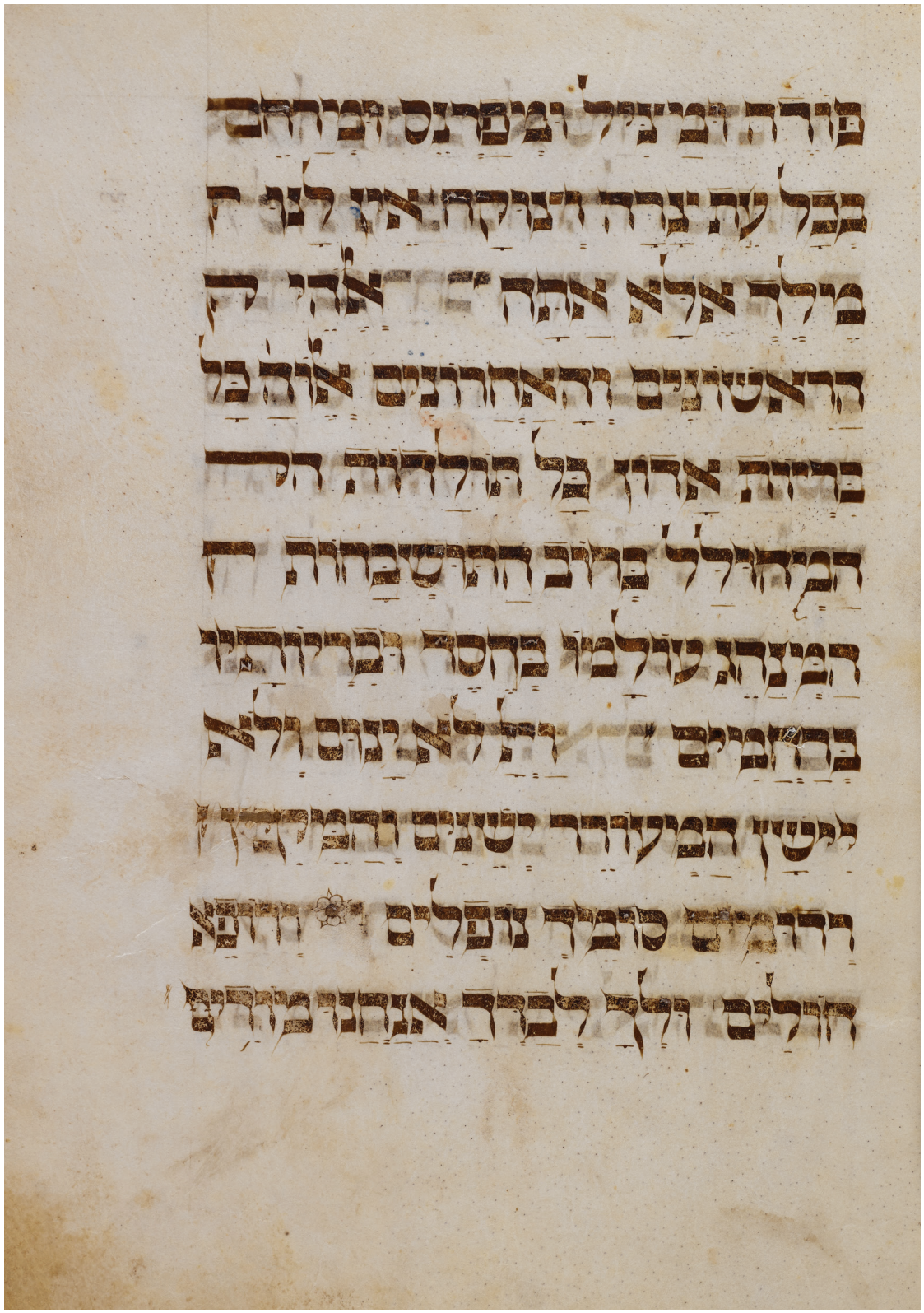

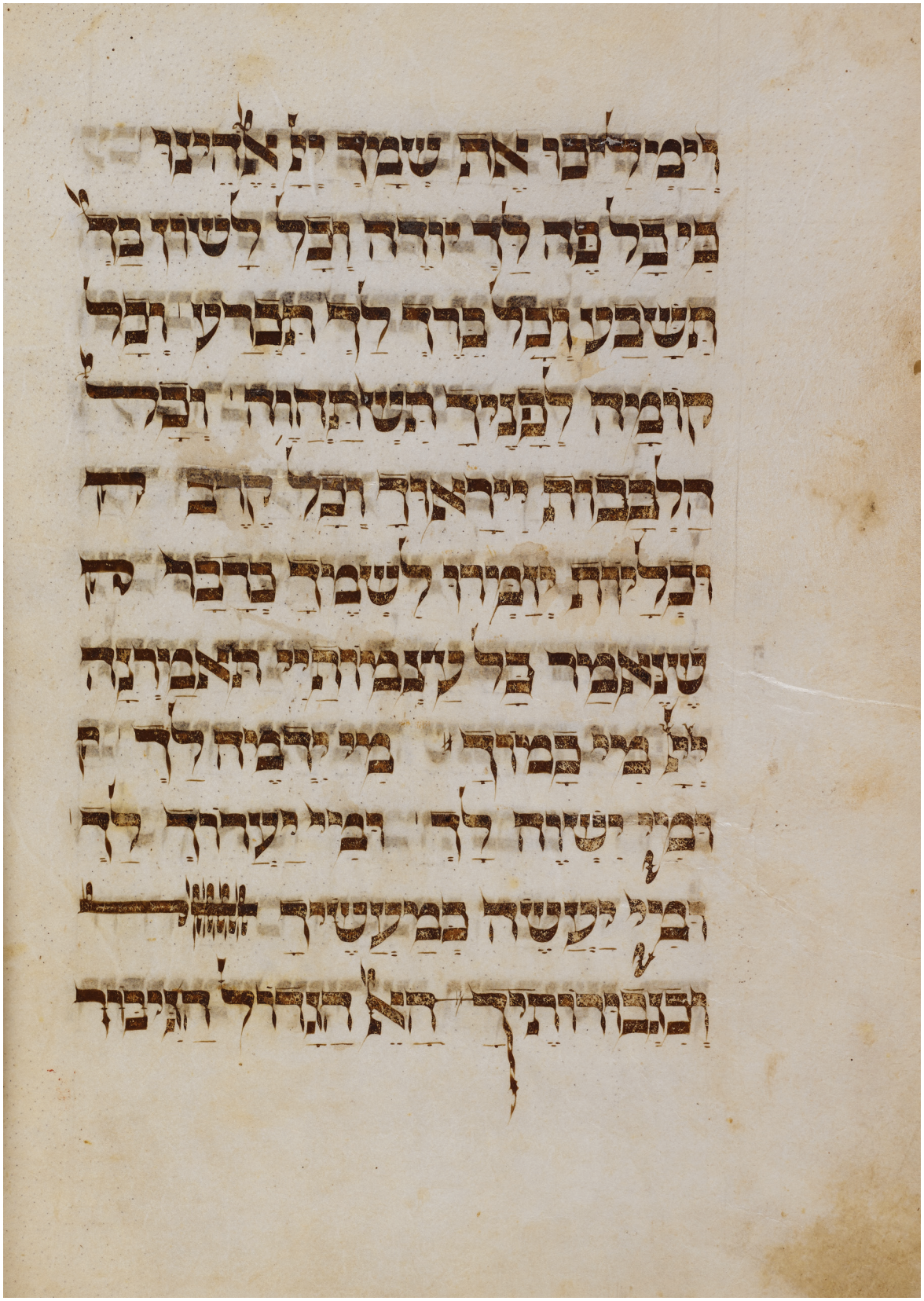

להלל לשבח לפאר לרומם ה
ולהדר ולברך ולעלה ולקלס ה
ולקדש על כל דברי שירות ה
ותושבחות שאמר דוד בן ישי ל
עבדך משיחך
שמך
לעד
מלכ
יצו הא המלך הגדול והקדוש ה
בשמים ובארץ כי לך נאה יי

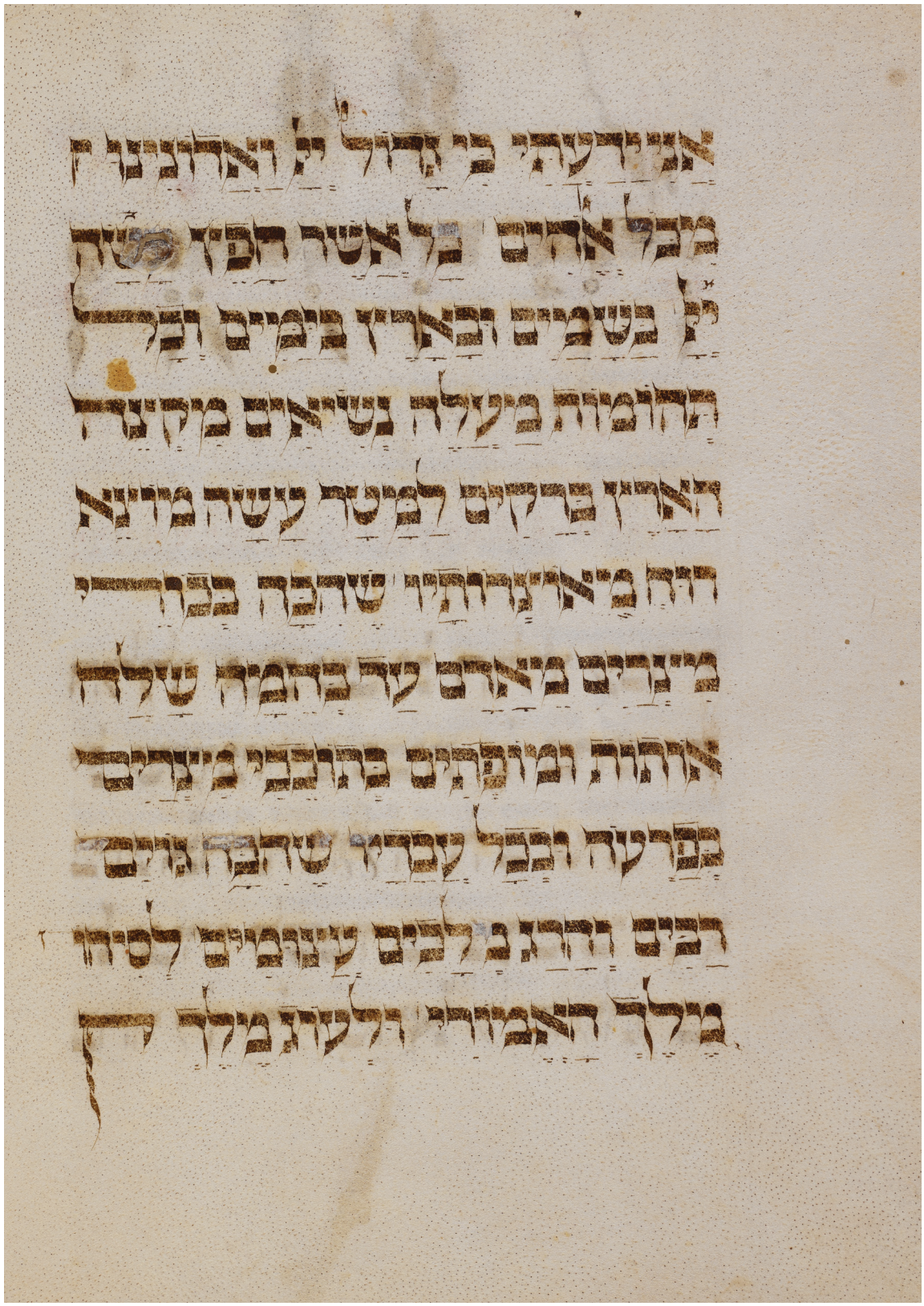

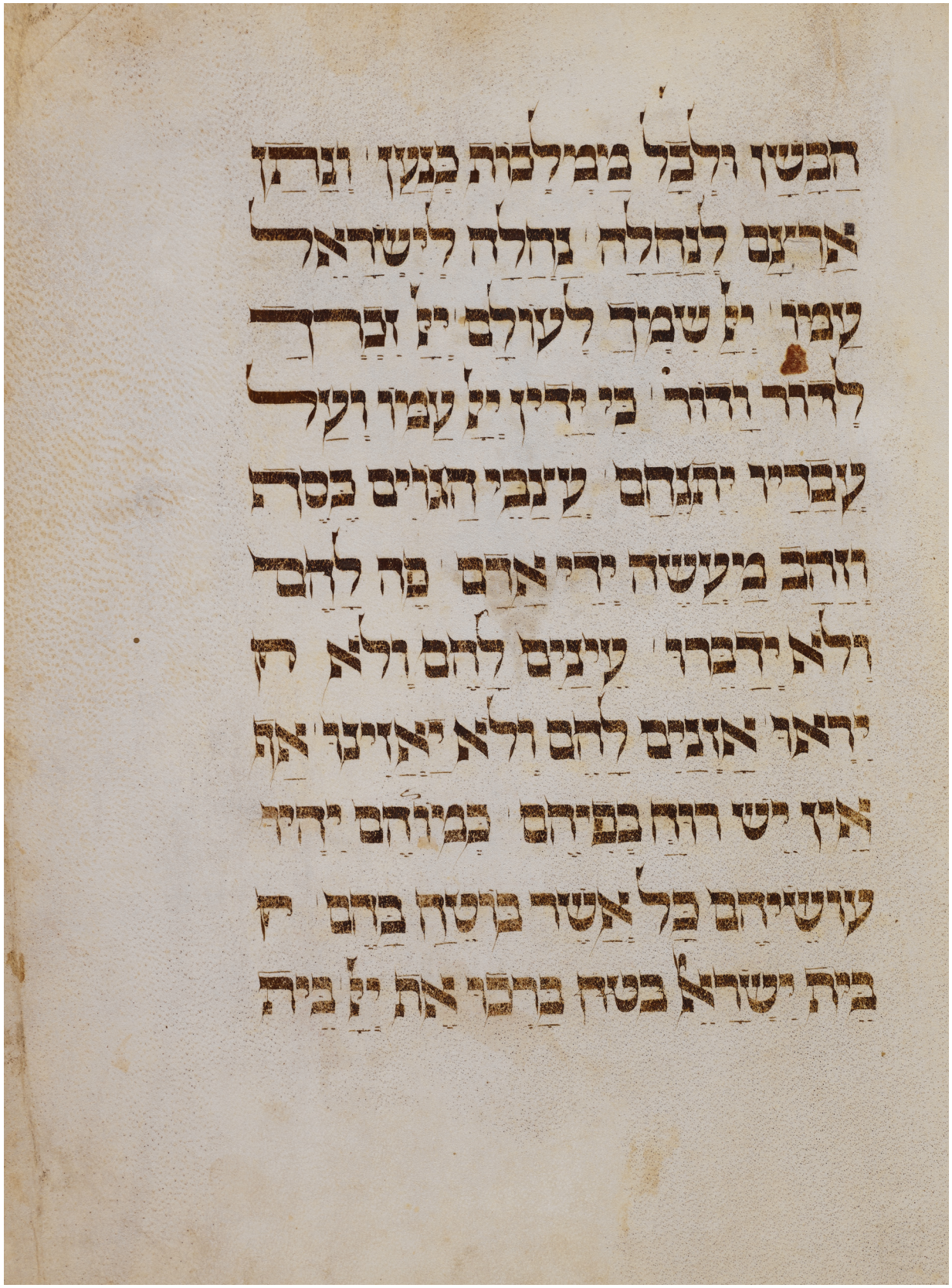

הבשן ולבל ממלכות כנען ונתן
ארצם לנחלה נחלה לישראל
עמו יי שמך לעולם יי זכרך
לדור ודור כי ידין יי עמו ועל
עבריו יתנחם עצבי הגוים כסת
וזהב מעשה ידי אדם פה להם
ולא ידברו עינים להם ולא ח
יראו אזנים להם ולא יאזינו אף
אין יש רוח בפיהם כמוהם יהיו
עושיהם כל אשר בוטח בהם ח
בית ישראל בטח ברכו את יי בית

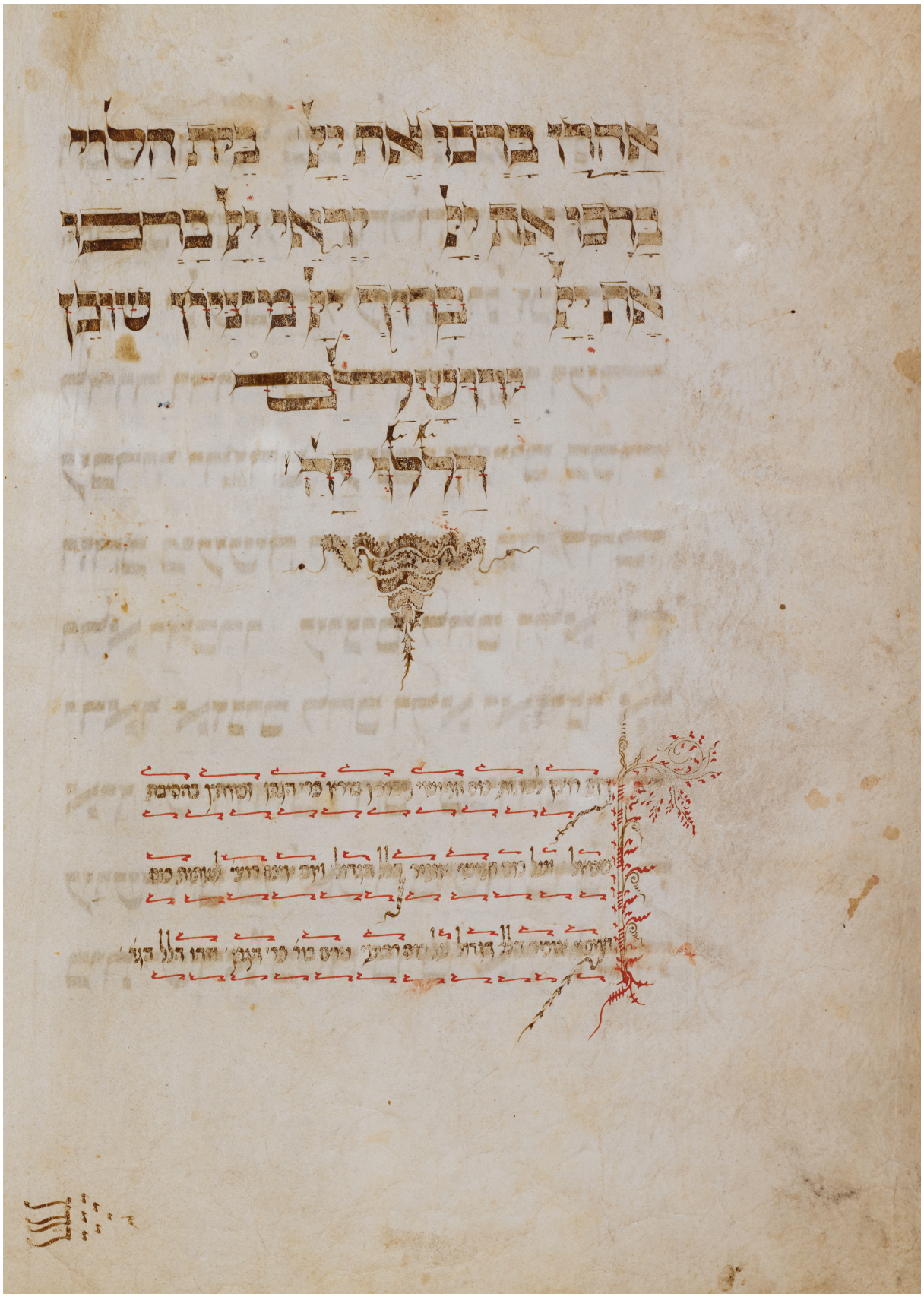

לעושה
השמים בתבונה כי לעולם
חסדו
לרוקע הארץ על המים
לעושה אורים גדולים
את השמש לממשלת ביום

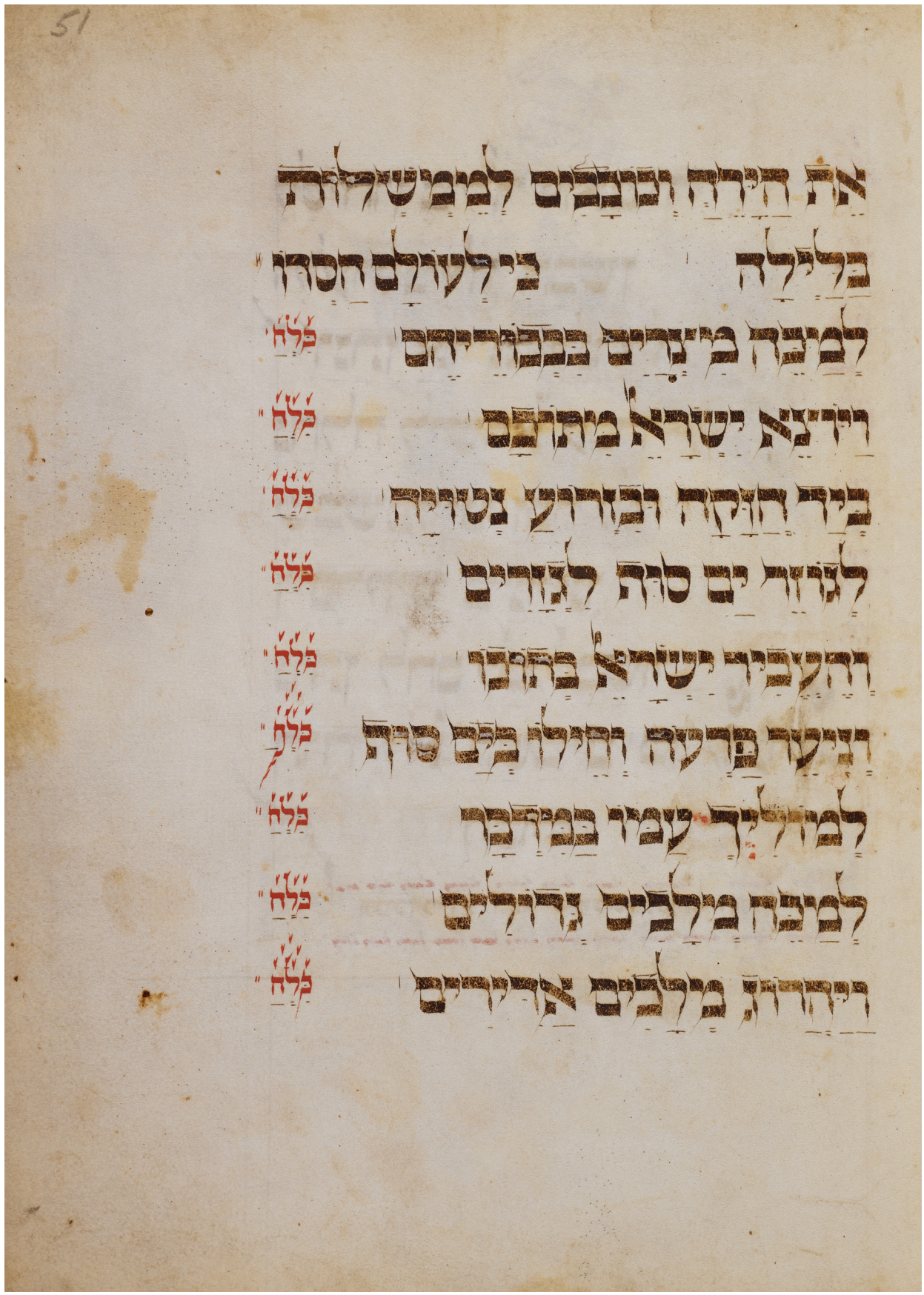

את הירה ובובבים לממשלות
בלילה כי לעולם חסדו
למכה מצרים בבכוריהם כלה
וידצא ישראל מתוכם כלה
ביד חזקה ובזרוע נטויה כלה
לגזר ים סוף לגזרים כלה
והעביר ישראל בתוכו כלה
וניער פרעה וחילו בים סוף כלה
למוליך עמו במדבר כלה
למכה מלכים גדולים כלה
ויהרוג מלכים אדירים כלה

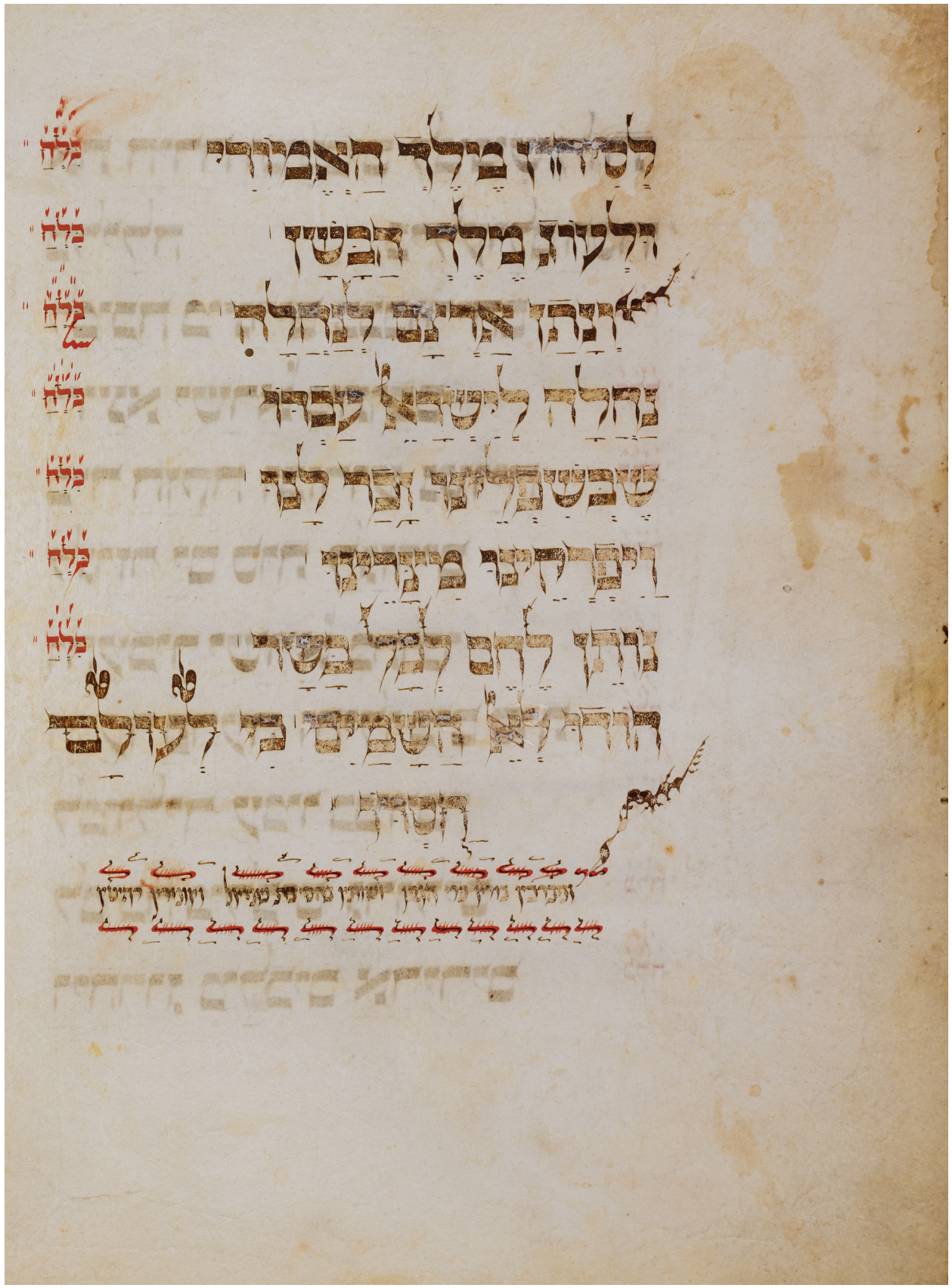

ויהי בחצי הלילה
ויהי בחצי הלילה

גבורותיך הפלאת בפסח
ראש כל מועדות נשאת
פסח
לית לאזרחי חיני ליל
פסח
ואמרתם זבח פסח
לתיו דפקת כחום היום בפס

ה סעיד נרצצים עוגות
מצות בפסח
ד אל הבקר רץ אברהם
ויכר לשור ערד פסח
ואמרתם זבח פסח
ו ועמו סדומיים ולוחטו
כאש פסח
ח ולץ לוט מהם ומצות
אפה בקץ פסח
ט אטיתה ארמת מות ונות
בעוברך בפסח ואמרתם זבח פסח

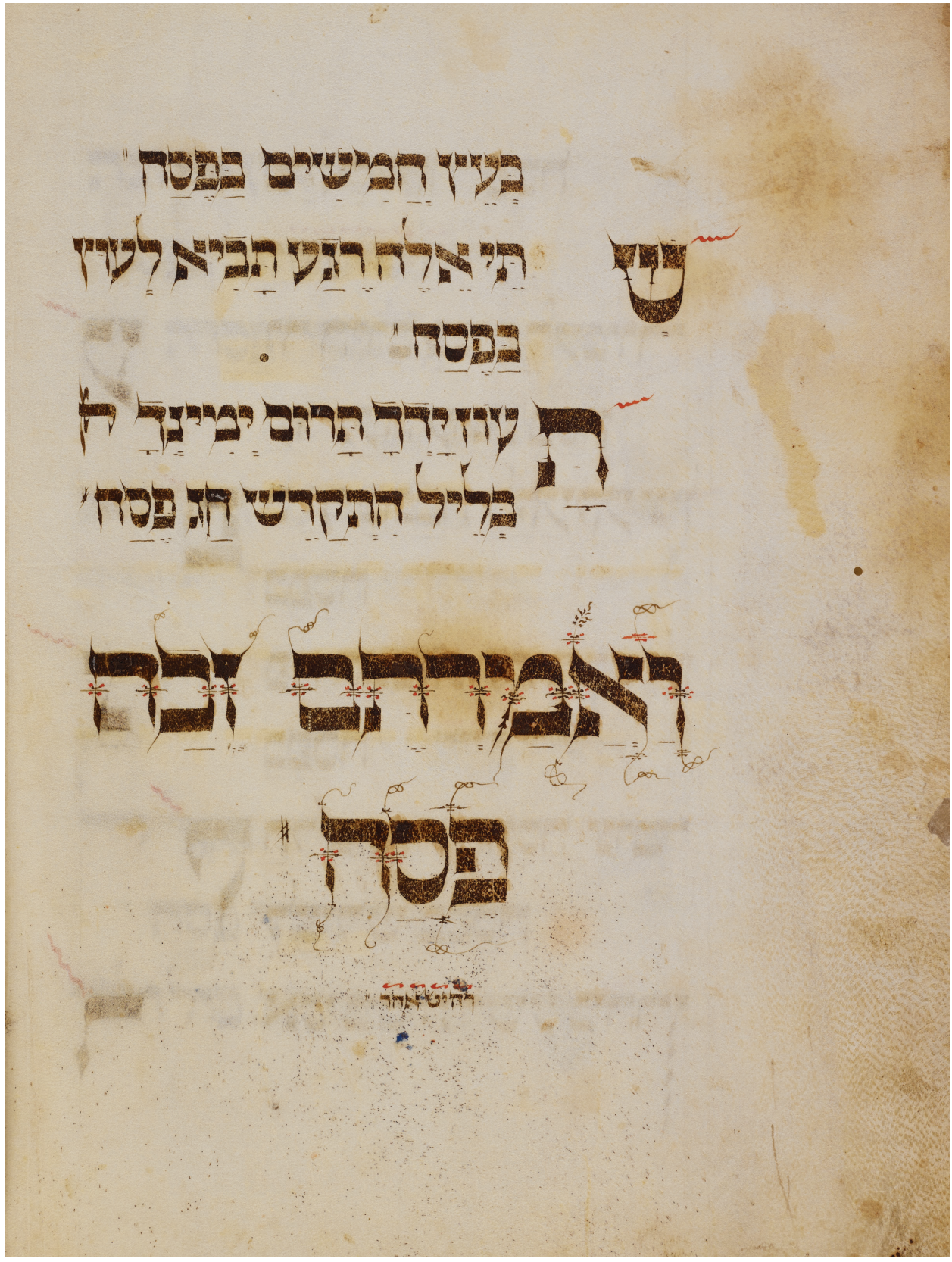
בעין חמשים בפסח
תי אלה רגע תביא לעון
בפסח
עון ידך תרום ימינך
בליל התקדש חג פסח
ואמרתם זבח
פסח

57a

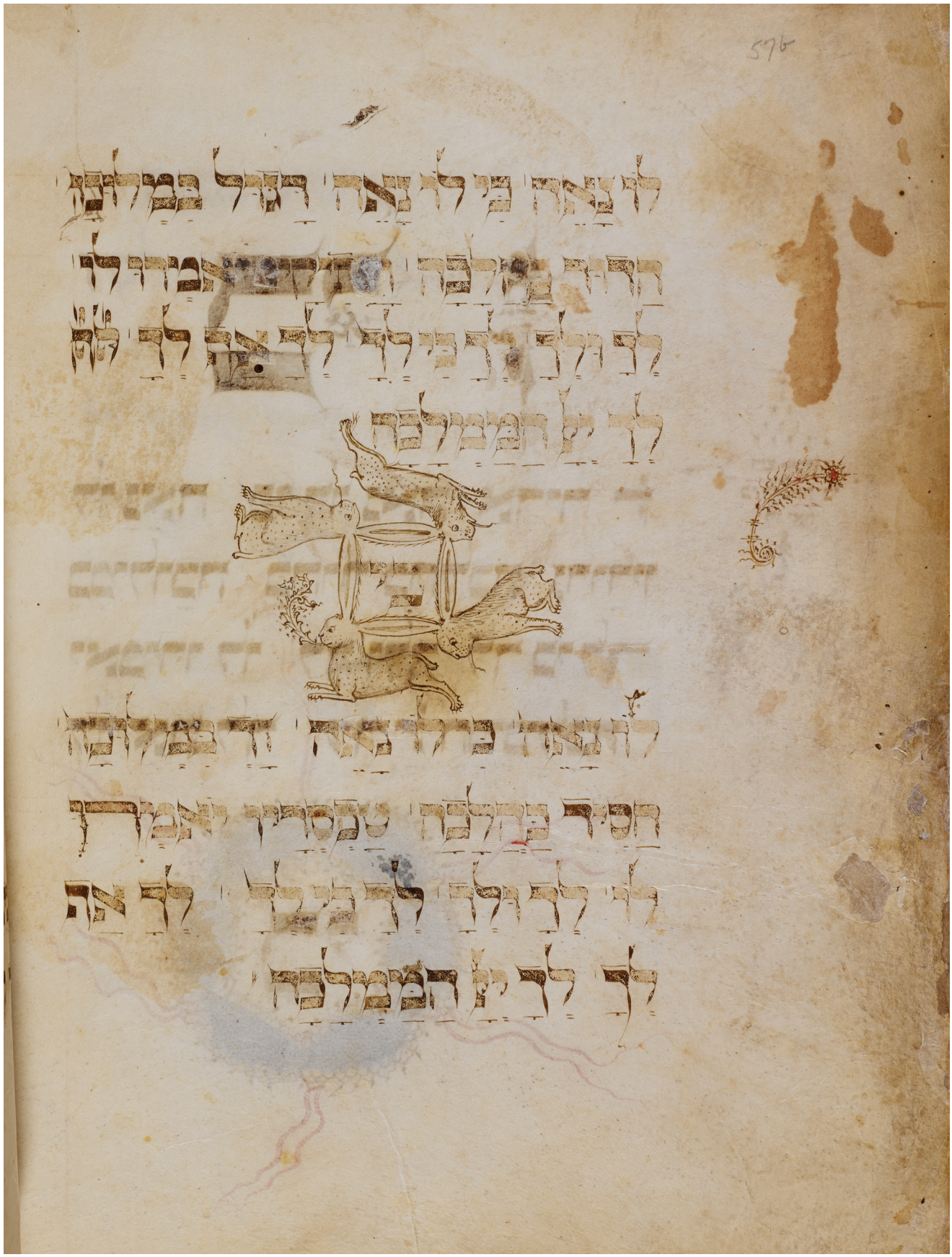

לו נאה כי לו נאה עיזו כמלוכה
פורה מחלכה נבאיך יאמרו לך
לך ולך לך כי לך לך אף לך לך
יי המלכה
לו נאה כי לו נאה קרוש
כמלוכה רחום מחלכה
שנאניך יאמרו לך לך ולך לך כי
לך לך אף לך לך יי המלכה

לשנה הבאה
בירושלים

אני הלבלר יואל בר׳ שמעון ז״ל
המבונה וריבש אשכנזי מעיר
קלוניא על נהר ריינוס נתברכתי
נקרתי וציירתי החגדה זה וסיימתי
אותו ביום אילול שנת ריד לפרט